

*Универсално ръководство за
принципите и основните
цели на религията Ислям
Въпроси и отговори*

دين الإسلام سؤال وجواب باللغة البلغارية

Автор:

Умер ибн Абдуррахман ибн Мухаммед Ел-Умер

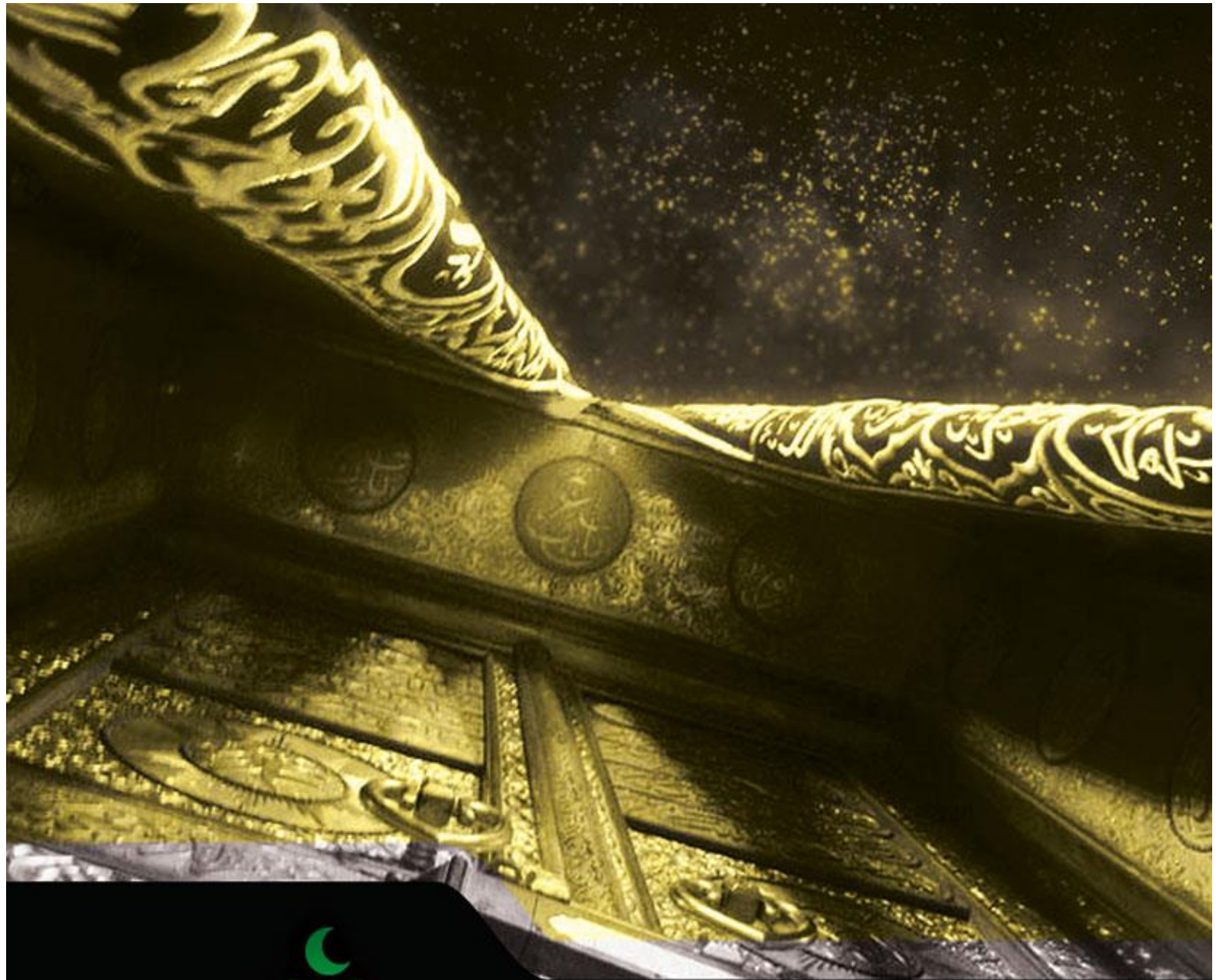
Член на преподавателския състав във Висшия
институт на съдебната власт

Превод:

Емин Голев



WWW.ISLAMLAND.COM



ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES



WWW.ISLAMLAND.COM

Книгата е представена на:

Многоуважавания Шейх:

Абдул- Азиз ибн Абдуллах Аали Шейх

Главен мюфтия на кралство Саудитска

арабия и председател на съвета на

големите учени

Книгата е показана и четена от:

Многоуважавания Шейх Салих ибн

Феузан Ел- Феузан

Член на съвета на големите учени

Представяне на многоуважавания главен мюфтия на кралството

С името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния

Слава на Аллах, Господарят на световите и нека саляту селяма¹ да бъдат над нашия пейгамбер² Мухаммед, семейството му и всичките му сподвижници.

Прегледах тази книга: „Универсално ръководство за принципите и основните цели на религията Ислям“, която е написана от д-р Умер ибн Абдуррахман Ел- Умер. Въпреки малкия ѝ размер, тя съдържа изключително важни неща по отношение на единобожието и убеждението на последователите на суннета и колектива. В нея на кратко се споменават постановленията за абдеста, молитвата намаз, зекята, говеенето и хаджа.

Считам тази книжка за полезна в сферата си, в която е представена като въпроси и отговори. Тя е представена по лесен и достъпен начин, за да бъде лесна за разбиране от читателя. Би било хубаво да се превежда на други езици, за да се възползват от нея неговорящите арабски език.

И нека саляту селяма на Аллах да бъдат над нашия пейгамбер Мухаммед, както и милостта и благословията на Аллах.

Главен мюфтия на Саудитска Арабия

Председател на съвета на големите учени

Генерален президент на научните изследвания и издаването на религиозни становища (ел- ифта)

Абдул- Азиз ибн Абдуллах ибн Мухаммед Аали Еш- Шейх

¹ Благословът и мирът.

² Пророк.

Представянето на многоуважавания шейх д-р Салих ибн Феузан Ел- Феузан

С името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния

Слава на Аллах! Прегледах тази книжка на шейх Умер ибн Абдуррахман Ел-Умер, на име: „Универсално ръководство за принципите и основните цели на религията Ислям“ и установих, че е полезна и хубава, въпреки краткостта ѝ. Аллах да му надбавя добро и да направи тази книжка да е в негова полза! И нека саляту селяма да бъде над нашия пейгамбер Мухаммед, семейството и сподвижниците му.

Това бе написано от:

Салих ибн Феузан Ел- Феузан

Член на съвета на големите учени

10/02/ 1438 по хиджра

Увод на писателя

Слава на Аллах, Който ни напъти към единобожието и суннета и нека саяту селяма да бъде над пратеника на напътствието и милостта, нашият пейгамбер Мухаммед, над неговото семейство и сподвижници.

Наистина, изучаването на единобожието и основите на религията е най-важното нещо, и най- голямото задължение. Чрез тях вярата бива правилна, а богослуженията озаконени от Аллах, извършени искрено заради Всевишния Аллах и съобразени с примера на Неговият Пратеник */саллеллаху алейхи уе селлем/*. Именно поради тази причина написах тази малка книжка, съобразена с Корана, суннета, изказванията на учените на тази общност и водачите в призива, чиито послания са важни и полезни. Именувах тази книжка: „Универсално ръководство за принципите и основните цели на религията Ислям.“ и направих да бъде разделена на глави и да бъде под формата на въпроси и отговори, за да се разбере по- лесно и да се проумее истината.

Моля Всевишният Аллах да я направи да бъде искрено заради желанието към Неговият Лик, да бъде съобразно Неговото удовлетворение и да бъде полезна за рабите Му!

И нека саяту селяма да бъдат над нашия Пейгамбер Мухаммед и над семейството и всичките му сподвижници.

ГЛАВА ПЪРВА

ТРИТЕ ОСНОВИ

Въпрос 1: Кой са трите основни въпроса, които трябва да се знаят от всеки мюсюлманин и всяка мюсюлманка?

Трите основи, които трябва да се знаят от всеки мюсюлманин и всяка мюсюлманка са:

- 1- Познаване на своя (истински) Господар (Единствения Аллах).
- 2- Познаване на своята религия.
- 3- Познаване на своя Пратеник – Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/.

Въпрос 2: Кой е твоят Господар и кое е доказателството?

Моят Господар е Този, Който се грижи за мен и за всички останали творения чрез богатите и щедростта Си, Той е Този, на Който служа и се покланям, нямам друг бог, освен Него.

Доказателството е: „Хвала на Аллах Господаря на световите,“³

Въпрос 3: Как опозна своя Господар и кое е доказателството?

Опознах го чрез знаменията и творенията Му. От Неговите знамения са нощта и деня, слънцето и луната. Доказателството са словата на Всевишния: „И от Неговите знамения са нощта и денят, и слънцето, и луната.“⁴

И от Неговите творения са седемте небеса и седемте земи и всичко в тях и между тях. Доказателство за тях са словата на Всевишния: „Аллах е, Който сътвори небесата и земята, и всичко между тях в шест дни. После се въздигна [безподобен] Той на Трона. Нямаме освен Него друг покровител, нито застъпник. Не ще ли се поучите?“⁵

Въпрос 4: Коя е твоята религия и кое е доказателството?

Моята религия е Ислямът, които означава: „Отдаване на Аллах чрез единобожията (монотеизъм), покорството на Него чрез подчинение и страненето от съдружаването (политеизма) и последователите му.

Доказателството са словата на Всевишния: „А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите.“⁶

Въпрос 5: Кой са степените на религията?

Степените на религията са:

- 1- Ислям (отдаване, покорство- подчинение и отдаване на един Бог- Аллах).
- 2- Иман (вяра- твърда, непоколебима вяра в Аллах)
- 3- Ихсан (добротворство- висше ниво на вяра, човек във всеки момент да усеща, че Аллах го наблюдава, чува и знае какво спотайва, изрича и върши).

Въпрос 6: Кой е твоят пейгамбер (пророк) и кое е доказателството?

³ Ел- Фатиха: 1.

⁴ Фуссилет: 37.

⁵ Ес- Седжде: 4.

⁶ Аали Имран: 65.

Моят пейгамбер е Мухаммед, син на Абдуллах, син на Абдул- Мутталиб, син на Хашим, а хашим е от племето Курайш. А Курайш са от арабите, арабите са от потомството на Исмаил, който е син на любимеца на Аллах Ибрахим (Авраам) */нека саяту селяма да бъде и над двамата/*.

Доказателството са словата на Всевишния: „**Мухаммед не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците.**“⁷

⁷ Ел- Ехзаб: 40.

ГЛАВА ВТОРА

ОСНОВИТЕ (СТЪЛБОВЕТЕ) НА ИСЛЯМА И ЗНАЧЕНИЕТО НА ДВЕТЕ ЗАСВИДЕТЕЛСТВАНЯ

Въпрос 7: Кои са основите на Исляма?

Основите на Исляма са пет, те са:

- 1- Засвидетелстването, че няма друг (истински) бог, (достоеен за обожествяване), освен Аллах, и че Мухаммед е Пратеник на Аллах. [Това са думите, с които човек става мюсюлманин: „Ешхеду елля иляхе илляллах уе ешхеду енне Мухаммеден расулюллах.]
- 2- Изпълнението на молитвата намаз.
- 3- Даването на милостинята зекят (задължителна годишна плата за богатите).
- 4- Говеенето през месец Рамадан.
- 5- Извършването на хадж при дома на Аллах, джамията Ел- Харам (в Мекка), за които има възможност и способност да стигне до там.

Въпрос 8: Какво означава засвидетелстването, че няма друг бог освен Аллах? И какво е доказателството за него?

Засвидетелстването, че няма друг бог, освен Аллах означава: „Няма друг истински бог, достоеен за обожествяване с право, освен Аллах.“

Доказателството за него са словата на Всевишния: „Така е, защото Аллах е Истината, а онова, което зоват вместо Него, е лъжата. Аллах е Всевишния, Превеликия.“⁸

Въпрос 9: Кои са основите на засвидетелстването, че няма друг бог, освен Аллах? И какво е доказателството за тях?

Основите на засвидетелстването, че няма друг бог, освен Аллах са две:

Първата: Отрицание- Това са думите „Ля иляхе“, т.е. „няма друг бог“ (това е отричане на всички неистински, измислени богове)

Втората: Потвърждение-Това са думите: „илляллах“, т.е. „освен Аллах“ (това е потвърждение, че само Аллах е истинския бог, само Той трябва да се обожествява и само на Него трябва да се служи.)

Доказателството са словата на Всевишния: „Който отхвърли фълшивите богове ет- тагут⁹ и повярва в Аллах, той се обвързва с най-здравата връзка,...“¹⁰ Словата Му: „Който отхвърли ет- тагут“ са довод за отрицанието, а словата Му: „и повярва в Аллах,“ са довод за потвърждението.

Въпрос 10: Какви са условията на „ля иляхе илляллах“:

Условията на „ля иляхе илляллах“ (няма друг (истински) бог, освен Аллах) са осем, те са:

- 1- Знание (за значението му), което премахва невежеството и незнанието за него.

⁸ Ел- Хадж: 62.

⁹ Ет- Тагут- всяко нещо, което се обожествява и му се служи, вместо Аллах.

¹⁰ Ел- Бакара: 256.

- 2- Убеждение, което премахва съмнението.
- 3- Искреност, която изтрива съдружаването.
- 4- Правдивост, която премахва лъжата.
- 5- Обич, която премахва омразата.
- 6- Покорство (отдаване), което премахва изоставянето.
- 7- Приемственост, която премахва отхвърлянето.
- 8- Невярването във всяко нещо, което се обожествява освен Аллах.¹¹

Тези условия са събрани в няколко стиха от поезия, както следва:

Знание, убеждение, искреност и правдивостта ти,
 съчетани с обич, покорство и приемственост,
 включително осмото от тях, отхвърлянето от твоя стана
 на всичко, което се обожествява, освен Единствения Истински Бог Аллах.

Въпрос 11: Какво изисква засвидетелстването, че няма друг бог, освен Аллах?

Изискването на засвидетелстването, че няма друг бог освен Аллах съдържа две неща:

- 1- Вярата във Всевишния Аллах чрез стрикното спазване на предписаното от Него единобожие, заедно с искреното служене (извършване на ибадет) на Него. (Това е изискването на аспекта на потвърждението от засвидетелстването).
- 2- Невярването във всяко нещо, което се обожествява и на което се служи, освен Аллах, предпазване от съдружаването и съдружаващите и странене от нещата, които анулират вярата. (Това е изискването на аспекта на отрицанието от засвидетелстването).

Въпрос 12: Какво означава засвидетелстването, че Мухаммед и пратеник на Аллах?

Засвидетелстването, че Мухаммед и пратеник на Аллах означава: Да се признае явно и вътрешно, че Мухаммед е раб на Аллах и Негов пратеник изпратен към всички хора, и че той е последния от пророжите и пратениците.

Доказателството са словата на Всевишния: „**И те изпратихме Ние [о, Мухаммед] за всички хора само като благовестител и предупредител,...**“¹²

Въпрос 13: Какво изисква засвидетелстването, че Мухаммед е пратеник на Аллах?

Изискванията на засвидетелстването, че Мухаммед е Пратеник на Аллах са: Да му се покоряваме в това, което е повелил, да му вярваме в това, което е казал, да страним от онова, за което е предупредил или забранил и да служим на Аллах само по начина, по които той Му е служил.

¹¹ Не малко от учените разглеждат тези условия като семем, те не разглеждат осмото условие споменатото тук като отделно, защото според тях то се съдържа в предишните седем.

¹² Ес- Себе': 28.

ГЛАВА ТРЕТА

ОСНОВИТЕ НА ВЯРАТА И ПЛОДОВЕТЕ ѝ

Въпрос 14: Кои са основите на вярата?

Основите на вярата са шест, те са:

- 1- Вярата във Всевишния Аллах.
- 2- Вярата в Неговите меляйкета.
- 3- Вярата в Неговите книги.
- 4- Вярата в неговите пратеници.
- 5- Вярата в Сетния Ден.
- 6- Вярата в съдбата, и че доброто и лошото в нея са от Всевишния Аллах.

Въпрос 15: Какво означава: „Вярата във Всевишния Аллах.“?

Вярата във Всевишния Аллах означава: непоколебимото убеждение, че Всевишния Аллах съществува и потвърждаване на Неговите Господство, Божественост и Имена и Качества.

Въпрос 16: Какви са плодовете на вярата във Всевишния Аллах?

Плодовете на вярата във Всевишния Аллах са много, от тях са:

Първо: Спазването на единобожието (монотеизма) предписано от Всевишния Аллах, като се обожествява само Той и се служи единствено на Него, няма Той съдружник.

Второ: Обичта на Всевишния Аллах от страна на човека с цялото му сърце, като Го почита, страхува се от Него и почита Прекрасните Му имена и Съвършените Му качества.

Трето: Спазване на същността и изискванията на богослуженията предписани от Аллах, като се извършва онова, което е повелил и се страни и изоставя онова, което е възбранил.

Въпрос 17: Какво означава: Вярата в меляйкетата?

Вярата в меляйкетата е: непоколебимото убеждение, че те съществуват, че са почетни раби на Аллах, че не се противопоставят на повелята на Аллах и вършат онова, което им бъде повелено.

Ние вярваме във всички меляйкета, които Аллах е назвал поименно, от тях са: Джибрил, Микяил и Исрафил. И също така вярваме в онези от тях, които не е назвал.

Въпрос 18: Какви са плодовете на вярата в меляйкетата?

Плодовете на вярата в меляйкетата са много, от тях са:

Първо: Повече познание за величието на Всевишния Аллах, силата Му и властването му. Величието на творението доказва величието на Твореца. От това величие са: Многобройността на меляйкетата, огромния размер на Джибрил /*алеихисселям*/, големината на меляйкетата носещи Трона на Аллах.

Второ: Повече обич и признателност към Аллах за това, че се грижи за вярващите от рабите Си, като е възложил на меляйките да ги пазят с повелята Му.

Трето: Насърчаване на хората да вършат повече добрини и да изоставят все повече злините. Това е в резултат на знанието, че Аллах е възложил на меляйката да записват делата на потомците на Адем, както добрите, така и лошите.

Въпрос 19: Какво означава вяра в Книгите?

Вярата в книгите е: Непоколебимата вяра във книгите, които Аллах е низпослал на пратениците и непоколебимата вяра, че те са Словата Му, че те са истина и светлина. Ние вярваме в книгите, които Аллах е назвал поименно, като: Корана, Тората, Инджил и Зебур, и вярваме и в тези, които не е назвал. Вярваме, че Корана е най-превъзходната книга от низпосланите книги от Аллах, тя е последната, която отменя всички предишни небесни книги и Аллах лично се е заел да я пази.

Въпрос 20: Какви са плодовете на вярата в книгите?

Плодовете на вярата в книгите са много, от тях са:

Първо: Знанието, че Аллах е постъпил с милост и грижа към рабите Си, като е низпослал книги, за да им покаже напътствието и да се напътят.

Второ: Знанието за мъдростта на Всевишния Аллах при узаконяването, като е узаконил за всяка общност това, което е подходящо за тях. Или какво казва Всевишният Аллах: „**За всеки от вас сторихме закон и път.**“¹³

Трето: Постъпването с признателност към Аллах за тази велика благодат, низползването на книгите.

Четвърто: Служенето на Всевишния Аллах с прозрение произлизащо от правилно познание за небесните книги и следване на изпратения пратеник.

Въпрос 21: Какво означава вяра в пратениците?

Вярата в пратениците е: Непоколебимото убеждение в пратеничеството на всички пратеници и потвърждаването от сърце на това, което съобщават. Ние вярваме във всеки назоват пратеник и пророк поименно от Аллах, като: Нух (Нои), Ибрахим (Авраам), Муса (Моисей), Иса (Исус), Мухаммед */нека благословът и мирът са над тях/*, и също така вярваме в онези, които не са опоменати. Вярваме, че най-превъзходния и последния от тях е Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/*.

Въпрос 22: Какви са плодовете от вярата в пратениците:

Плодовете от вярата в пратениците са много, от тях са:

Първо: Знанието, че Аллах е постъпил с милост и грижа към рабите Си, като им е изпратил пратеници, за да ги напътстват по правия път и да им пояснят истинската вяра.

Второ: Служенето на Аллах с прозрение чрез ниспосланата книга на определения пратеник и следването на изпратения пророк.

Трето: Обичта към всички пратеници и пророци */нека благослова и мира да са над тях/*, почитането им и споменаването им с добри качества и това, което подобава по отношение на тяхното оповестяване на посланието на Аллах.

¹³ Ел- Маиде: 48.

Четвърто: Признателност към Аллах за това огромно благо, изпращането на пратеници.

Въпрос 23: Какво означава вяра в Сетния ден?

Вяра в Сетния ден е: Непоколебимото убеждение в Съдния ден, в който Аллах ще възкреси хората за равносметка и възмездие.

Въпрос 24: Кои са плодовете на вярата в Сетния ден?

Плодовете на вярата в Сетния ден са много, от тях са:

Първо: Увеличаване на желанието за извършване на добри дела, по-големия стремеж към тях и засилване на надеждата за награда в този ден.

Второ: Увеличаване на страха от извършването на грехове, незадоволяването със злините и засилване на страха от наказание в този ден.

Трето: Тя мотивира вярващите да не тъжат за това, което са пропуснали от преходните земни неща, защото те се надяват на непреходно блаженство в отвъдното.

Въпрос 25: Какво означава вяра в Съдбата с доброто и лошото в нея?

Вярата в съдбата е: Непоколебимото убеждение и цялостното потвърждение, че знанието на Всевишния Аллах е всеобхватно и обхваща всичко, Той знае какво ще се случи преди да се е случило. Съдбата е записана в тайния скрижал (ел-леух ел-мехфуз), тя се случва по волята на Аллах и Той е Създателя на всичко това.

Въпрос 26: Какви са плодовете на вярата в съдбата с доброто и лошото в нея?

Първа: Искреното упование във Всевишния Аллах и усланянето на Него чрез извършване на причините и предпоставките [за сдобиване с добро, избавление от сполетяната беда, предпазване от нещастията и спечелване на задоволството на Аллах]. Това което Той е пожелал се случва, а онова, което не е, то не се случва.

Втора: Пълното убеждение във Силата на Всевишния Аллах и, че се случва това, което Той пожелае. И дори всички хора да се съберат, за да възпрат предписаното от Аллах и да отблъснат това, от което се опасяват, те няма да успеят, и дори всички да се насъберат, за да накарат нещо да се случи (след като не е предписано от Аллах), те няма да успеят.

Трета: Проявяването на търпение и удовлетвореност за всяко нещо, което се случва на човек от беди и нещастия. Той си казва: „Съдбата на Аллах! Той прави каквото пожелае!“¹⁴

Четвърта: Проявяване на признателност към Аллах за благата Му и недопускането на самовъзхищение и надменност при постигането на нещо, защото човек е достигнал до него чрез сполука от Аллах и съдбата, която Аллах му е предписал за него.

Пета: Способства за напътствие на сърцето и пълно отдаване на Аллах, както и за спокойствие от тревогата и тъгата. Всевишния Аллах казва: „**Никоя беда не идва без**

¹⁴ Муслим: (2664), Книга: Съдбата. Това което е при Муслим е с буквата „дел“ без шедде (т.е. „Кадеруллахи“, а не както е в други варианти: „Каддераллаху“ - Аллах така е отредил), и това е подкрепено от нашия шейх бин Баз /рахимехуллах/, както той споменава в тълкуването му на „Китаб Ет-Теухид“.

позволения на Аллах. А който вярва в Аллах, Той напътва сърцето му. Аллах всяко нещо знае.¹⁵

Шеста: Предпазване от завистта, защото завистникът се възправя срещу съдбата и предопределеното от Аллах, понеже иска благодатта на Аллах да бъде премахната от човека, на които Аллах я предписал.

¹⁵ Ет- Тегабун: 11.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

Ихсана и плодовете му

Въпрос 27: Какво означава ихсан?

Ихсан (добротворство): Това е да служиш на Аллах все едно го виждаш, и ако не го виждаш да бъдеш напълно убеден, че Той те вижда.

Въпрос 28: Кои са степените на ихсана?

Ихсана има две степени, те са:

Първа степен: Това е степента на прозрението на сърцето, която се изразява в това раба да служи на Господаря си все едно го вижда - то е най- висшата степен от двете.

Втора степен: Това е степента на наблюдаването- т.е. раба да знае, че Аллах го наблюдава във всеки един момент, където и да е, както и да върши: „**Знае Той скришните погледи и онова, което гърдите потайват.**“¹⁶

Въпрос 29: Какви са плодовете на ихсана?

Плодовете на ихсана са много, от тях са:

Първо: Засилва страха от Аллах, независимо дали човек е сам или сред хора, дали върши нещо тайно или публично.

Второ: Поражда искреност в служенето (ибадета) към Всевишния Аллах, кара човек да полага повече усилия при служенето и да го прави по най- хубавия начин.

Трето: Той е причина човек да се сдобие със специалното съпътствие на Аллах, което е за хората на ихсана.

Четвърто: Той е причина човек да влезе в Дженнета и да види Всевишния Аллах.

¹⁶ Гафир: 19.

ГЛАВА ПЕТА

ЕДИНОБОЖИЕТО (ТЕУХИД) И ПРЕВЪЗХОДСТВОТА МУ

Въпрос 30: Кой са видовете единобожие?

Видовете единобожие са три, те са:

- 1- Единобожие¹⁷ в Господството на Аллах (теухид ер- рубубийе).
- 2- Единобожие в Божествеността на Аллах (теухид ел- улюхийе).
- 3- Единобожие в Имената и Качествата на Аллах (теухиф ел- есма уе ел- сифат).

Въпрос 31: Какво означава единобожие в Господството на Аллах?

Единобожие в господството е: Да се потвърди и вярва, че Аллах е един и неповторим в Своите действия, като например: Сътворяване, даряване на препитание, властване, управелние, съживяване, умъртвяване и останалите дела на Аллах.

Въпрос 32: Достатъчно ли е да е налице само единобожието в Господството на Аллах за приемане на Исляма?

Не е достатъчно да е налице само единобожието в Господството на Аллах, за да се приеме Исляма. Съдружаващите (езичниците) по времето на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ са потвърждавали господството на Аллах, и че Аллах е Твореца, но това не им е било от полза. Доказателството са словата на Всевишния Аллах: „**И ако ги попиташ кой ги е сътворил, ще кажат: “Аллах!” Как тогава биват подлъгвани**^{18?}“¹⁹

Въпрос 33: Каква е важността на единобожието в Господството на Аллах?

Важността на единобожието в Господството на Аллах се свежда до следните неща:

- 1- Единобожието в Господството на Аллах е неразделно и пряко свързано с единството в Божествеността на Аллах. То е пътеводителя водещ рабите до служенето и обожествяването единствено на Аллах, Единствен е Той, няма съдружник.
- 2- Единобожието в Господството на Аллах съдържа в себе си вярата в предопределеното и съдбата, защото то обхваща делата на Аллах. Този, които отхвърли и успорва предопределеното и съдбата, той всъщност не спазва единството в Господството на Аллах и не е вярващ.
- 3- От плодовете на единобожието в Господството на Аллах е упованието в Аллах. А то от своя страна е от най- високите позиции в религията и от най- висшите степени на вярващите.
- 4- Единобожието в Господството на Аллах предпазва мюсюлманите от опасността на атеизма и от подозренията и съмненията на атеистите.

Въпрос 34: Какво означава единобожие в Божествеността на Аллах?

¹⁷ Също така се превежда и като: "Единството".

¹⁸ Тоест да останат неверници.

¹⁹ Ез- Зухриф: 87.

Единобожие в Божествеността на Аллах е: Да се приема за Бог единствено Аллах и само на Него да се служи чрез делата на човек.

Някои казват: То е да се обожествява само Аллах, чрез извършването на ибадета (богослуженията).

Въпрос 35: Каква е важноста на единобожието в Божествеността на Аллах?

Единството в божествеността на Аллах е най- важния вид от трите вида единобожие, това се дължи на следните причини:

- 1- Единобожието в Божествеността е значението на засвидетелстването, че няма друг (истински) бог, освен Аллах.
- 2- Единобожието в Божествеността е целта от сътворяването на хората и джиновете.
- 3- Единобожието в Божествеността е нещото, към което са призовавали всички пратеници и пророци, то е нещото, което е било причина да се стигне до разногласие и разграничение между тях и народите им.
- 4- Единобожието в Божествеността е правото на Аллах над Неговите раби.
- 5- Единобожието в Божествеността е основата за правотата на праведните-добри дела и за приемането на ибадета (богослуженията).

Въпрос 36: Какво означава единобожие в имената и качествата на Аллах?

Единобожие в имената и качествата е: Обожествяването единствено на Пречистия и Всевишен Аллах чрез прекрасните Му имена, с които самият Той се назовава и чрез съвършените Му качества, с които самият Той се описва, или го назовава и описва с тях Неговият Пратеник */саллеллаху алейхи уе селлем/*. Това включва и потвърждаване на всяко едно име и качество, които Той или Неговият Пратеник споменават и отхвърляне на всяко едно име и качество, които Той или Неговият отхвърлят да се отнася до него. По отношение на Имената и Качествата на Аллах се спазват следните правила: Да няма преиначаване (на значението им), отричане (на всички тях или на част от тях) , търсене на същността им (или придаване на някаква форма. Как? Какво предствалява?) и оприличаване (с творенията на Аллах).

Въпрос 37: Какъв е метода, които следват ехлю суннет уе ел- джемат по отношение на имената и качествата на Аллах?

Методът на последователите на суннета и колектива е: Потвърждаване на всяко едно име и качество, което Аллах потвърждава за Себе Си в Корана или Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* го потвърждава за Него в достоверния суннет, без да се допуска оприличаване. Също така и отричане на всяко едно име и качество, което Аллах отрича за Себе Си или Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* го отрича за Него в достоверния суннет, и пречистването на Аллах от това - пречистване, което е далеч от отхвърляне или отричане (на достоверни имена и качества). Доказателството са словата на Всевишния Аллах: „**Няма подобен Нему. Той е Всечувация, Всезряция.**“²⁰. Словата Му: „**Няма подобен Нему.**“ са отхвърляне на оприличаването и оподобяването, а словата Му: „**Той е Всечувация, Всезряция.**“ са отхвърляне на отричането.

Въпрос 38: Каква е важноста на единобожието в Имената и Качествата?

²⁰ Еш- Шура: 11.

Вярващия трябва да обърне сериозно внимание на единобожието в Имената и Качествата заради следните причини:

- 1- Знанието за имената и качествата на Аллах е най- превъзходната наука, защото превъзходството на науката доказва превъзходството на изучаваното.
- 2- Знанието за имената и качествата е начина да се опознае Всевишния Аллах.
- 3- Увеличаване на вярата в Аллах. Винаги, когато знанието на раба за имената и качествата на Аллах се увеличи, с него се увеличава и вярата му и се затвърждават стъпките му на правият път.
- 4- Заздравяват се делата на сърцето- Обичта към Всевишния Аллах, страха от Него, надеждата в Него.
- 5- Вярата в прекрасните имена на Аллах и опознаването им съдържат в себе си трите вида единобожие:
Единобожие в Господството; единобожие в Божествеността и единобожие в Имената и Качествата.
- 6- Изучаването им е причина човек да се опази от оприличаване и отричане по отношение на имената и качествата на Аллах, това което се е случило при джехмитите, муатезилите и ешаритите.

Въпрос 39: Какви са превъзходствата на единобожието:

Превъзходствата на единобожието са много, от тях са:

- 1- То е най- успешното средство за премахване на кръвопролитията и разграбването на чуждо имущество.
- 2- То е истинското спасение от трудностите на този и отвъдния живот.
- 3- То носи триумф над враговете и стабилност на земята.
- 4- То е всеобхватното- съвършено напътствие, пълното спокойствие на този и в отвъдния живот.
- 5- То е хубав живот на земята и огромна награда в отвъдното.
- 6- То е опрощение на греховете.
- 7- То е причина за спечелване на застъпничеството на пророка Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/*.
- 8- То е причина за избавление от робството на други хора, от привързването към създания на Аллах, от страха от творенията на Аллах и от таенето на надежди в други, а не в Аллах.
- 9- То е спасение от огъня на Джехеннем.
- 10- То е причина за влизане в Дженнета.

ГЛАВА ШЕСТА

ВЕРООТСТЪПНИЧЕСТВО

Въпрос 40: Какво означава вероотстъпничество? И какво е доказателството за него?

Вероотстъпничеството е: Връщането към неверието след приемането на Исляма.

Доказателството са Словата на Всевишният Аллах: „**А които от вас отстъпят от религията си и умрат неверници, на такива пропадат делата и в земния живот, и в отвъдния, и те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.**“²¹

Въпрос 41: Кои са видовете вероотстъпничество?

Вероотстъпничеството е пет вида, те са:

- 1- Вероотстъпничество чрез думи.
- 2- Вероотстъпничество чрез действия.
- 3- Вероотстъпничество чрез вярвания.
- 4- Вероотстъпничество чрез съмнения.
- 5- Вероотстъпничество чрез изоставяния (на определени неща от Ислям).

Въпрос 42: Какви са примерите за вероотстъпничеството чрез думи?

Вероотстъпничеството чрез думи се осъществява ако мюсюлманинът направи едно от следните неща:

- 1- Поругае Всевишния Аллах или Неговият Пратеник */саллеллаху алейхи уе селлем/*.
- 2- Подиграе се със Свещения Коран, с достоверния суннет или с който и да е от обредите и аспектите на Исляма.
- 3- Претендиране, че човек знае неведомото.
- 4- Претендиране за пратеничество и пророчество.
- 5- Отправянето на дуа (молба) към друг, а не към Аллах, за неща, които са по силите и възможностите само на Аллах, на никой друг.

Въпрос 43: Какви са примерите за вероотстъпничеството чрез дела?

Вероотстъпничеството чрез дела се осъществява ако мюсюлманинът направи едно от следните неща:

- 1- Да се покланя на друг, вместо на Аллах. Например: Покланянето на идол или на гробове.
- 2- Да заколи курбан за джинове надявайки се на добро от тях или сракувайки се от тях, или да заколи курбан за умрял човек, целейки да се доближи до него.
- 3- Да хвърли Мусхафа (Корана) на мръсни места.
- 4- Да прави магии, да изучава магьосничество и да го преподава.

Въпрос 44: Какви са примерите за вероотстъпничеството чрез вярвания?

Вероотстъпничеството чрез вярвания се осъществява ако мюсюлманинът направи едно от следните неща:

²¹ Ел- Бакара: 217.

- 1- Вярва, че Всевишният Аллах има съдружник (политеизъм).
- 2- Вярва, че няма живот и възкресение след смъртта или вярва, че не съществуват Дженнета (рая) и джехеннема (ада).
- 3- Позволява онова, което Аллах е забранил, например: Позволява прелюбодеянието, употребата на алкохол или отсъжда с друго, а не с низпосланото от Аллах.
- 4- Отхвърля и успорва част от основите на Исляма или задълженията в него, например: Успорва задължителността на молитвата намаз, зекята, говеенето през Рамадан или хаджа.

Въпрос 45: Какви са примерите за вероотстъпничеството чрез съмнения?

Вероотстъпничеството чрез съмнения се осъществява ако мюсюлманинът направи едно от следните неща:

- 1- Съмнява се във възкресението след смъртта или в съществуването на Дженнета и джехеннема.
- 2- Съмнява се в религията Ислям или се съмнява дали е годна за нашето съвремие.
- 3- Съмнява се в пратеничеството на Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/* и в правдивостта му.
- 4- Съмнява се в Свещения Коран и дали той наистина е слово на Всевишния Аллах.

Въпрос 46: Какви са примерите за вероотстъпничеството чрез изоставяне?

Вероотстъпничеството чрез изоставяне се осъществява чрез съзнателното и умишлено изоставяне на молитвата намаз, заради думите на пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/*: „Между човека и съдружаването и неверието е изоставянето на намаза.“²²

²² Муслим: 82.

ГЛАВА СЕДМА

СЪДРУЖАВАНЕТО В ИБАДЕТА

Въпрос 47: Какво означава съдружаване в ибадета (служенето на Аллах, богослуженията)? И какви са видовете му?

Съдружаването е: Да се приеме, че има друг бог с Аллах, Негов съдружник, на когото човека да служи заедно със служенето му на Аллах.

Съдружаването е два вида:

- 1- Голям ширк (голямо съдружаване).
- 2- Малък ширк (малко съдружаване).

Въпрос 48: Какво е голям ширк?

Голям ширк е: Да се отклонят част от видовете ибадет към друг, а не всичкия ибадет да е насочен единствено към Всевишния Аллах.

Въпрос 49: Кой са част от примерите за голям ширк?

За големия ширк има различни примери, от тях са:

Търсенето на помощ от мъртви хора; коленето на курбан заради друг, вместо единствено заради Аллах, като например заради гробове, джинове и шейтани (дяволи); търсенето на помощ от приближените Негови раби и праведните хора, за неща, за които само Аллах има сила и възможност, това обхваща и задоволяването на нуждите и премахването на трудностите.

Въпрос 50: Какви са лошите последствия от големия ширк?

Големия ширк има пагубни последствия и те са много, от тях са:

- 1- Големия ширк е най- големия грях, най- тежкия грях и най- големия гнет.
- 2- Големия ширк изкарва човек от кръга на вярата.
- 3- Големия ширк проваля всички дела.
- 4- Големия ширк е греха, който Аллах не опрощава на човека умрял с него.
- 5- Големия ширк възпрепятства влизането в Дженнета. Извършителя му ще бъде вечно в джехеннем (ада), след като е умрял с него (т.е. извършвайки го- не се е покаял от него преди смъртта и не е престанал да го върши).

Въпрос 51: Какви са причините за изпадане в голям ширк?

Причините за изпадане в голям ширк са много, от тях са:

- 1- Прекалеността към праведните хора и превъзнасянето им.
- 2- Невежеството по отношение на единобожието (теухида) и същността му, както и неправилното разбиране на засвидетелстването, че няма друг (истински) бог, освен Аллах.
- 3- Следването на собствените прищевки и желания.
- 4- Сляпото следване (на философии, теории, традиции, нововъведения, различни виждания, вярвания, убеждения и т.н.)

Въпрос 52: Какво е малък ширк?

Малък ширк е: Всяко нещо, което Аллах е възбраниял в религията Си и се назовава в религиозните текстове като „ширк“, (не е голям ширк), но е причина за изпадане в голям ширк.

Въпрос 53: Какви са видовете малък ширк?

Малкия ширк е два вида:

Първи вид: Явен ширк, той е два подвида:

- 1- Ширк в думите- като заклеването в друго, а не в Аллах и думите: „Каквото Аллах и ти пожелае.“
- 2- Ширк в делата- като носенето на пръстен, конец и други неща за предпазване от лоши неща или за премахване на изпитания, или окачване на амулети страхувайки се от урочасване и т.н.²³

Втори вид: Скрит ширк: Това е показността в ибадата (богослуженията).

Въпрос 54: Какви са разликите между големия ширк и малкия ширк?

Разликите между големия и малкия ширк са следните:

- 1- Големия ширк изкарва човека от Исляма, а малкия не го изкарва, но отслабва единобожието у него.
- 2- Големия ширк анулира единобожието в основите му, а малкия само нарушава пълнотата му, която е задължние да е налична при всеки човек.
- 3- Големия ширк проваля всички дела, а малкия ширк не проваля всички дела, той проваля само делото, в което е налице показност.
- 4- Големия ширк е причина попадналия в него да бъде вечно в огъня на джехеннем, а малкия ширк не е причина попадналия в него да е вечно в огъня, но може да пребивава там за определено време.

²³ Това е, когато човека вярва, че тези неща са причина Аллах да го предпази или да премахне лошото от него чрез тях- тогава е малък ширк, но ако вярва, че сами по себе си предпазват или премахват злото, тогава той попада в големия ширк.

ГЛАВА ОСМА

ЛИЦЕМЕРИЕ

Въпрос 55: Какво означава лицемерието (нифак)? Какви видовете му?

Нифак е: Показване на яве доброто, а спотайване вътре в себе си злото.

Нифака е два вида:

- 1- Лицемерие в убежденията- то се назовава като: **Голям нифак.**
- 2- Лицемерие в делата- то се назовава като: **Малък нифак.**

Въпрос 56: Какво представлява лицемерието в убежденията?

Лицемерието в убежденията е: Изявяване на Исляма и прикриване на неверието?

Въпрос 57: Какви са видовете на лицемерието в убежденията:

Лицемерието в убежденията е шест вида:

- 1- Приемането на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* за лъжец (неверието в него).
- 2- Приемането за лъжа част от това, с което е изпратен Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* (и невярването в него).
- 3- Омразата към Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*.
- 4- Омразата към част от онова, с което е изпратен Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*.
- 5- Изпитването на радост и удоволствие при падението и разрухата на религията на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*.
- 6- Презирането на успехите и победите на религията на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*.

Въпрос 58: Какво представлява лицемерието в делата?

Лицемерието в делата е: Извършването на някои дела от делата на лицемерите, но заедно с това да се запази основната вяра в сърцето. Например: Лъженето, маменето, мързела и небрежността по отношение на изпълнението на груповия (джемат) намаз.

Въпрос 59: Какви са разликите между лицемерието в убежденията и лицемерието в делата?

Разликите между лицемерието в убежденията и лицемерието в делата са следните:

- 1- Лицемерието в убежденията изкарва човек от кръга на Исляма, а лицемерието в делата не изкарва човек от кръга на Исляма.
- 2- Лицемерието в убежденията е разминаване между явното и спотайваното по отношение на убежденията, а лицемерието в делата е разминаване между явното и спотайваното по отношение само на делата, без убежденията.
- 3- Лицемерието в убежденията не се намира при вярващ човек, а лицемерието в делата може да се намира при вярващ човек.

ГЛАВА ДЕВЕТА

ИБАДЕТА Е УЗАКОНЕН А НОВОВЪВЕДЕНИЯТА СА ЗАБРАНЕНИ

Върпос 60: Защо Всевишният Аллах ни е сътворил? И какво е доказателството?

Всевишният Аллах ни е сътворил, за да му правим ибадет (да Му служим, да Му се покланяме) и да не съдружаваме никой и нищо с Него.

Доказателството са словата Му – Всевишен е Той -: „Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат.“²⁴

Въпрос 61: Какво означава ибадет?

Ибадет е: Обобщено понятие на всичко онова, което Аллах обича и е доволен от него, от думи и дела, явни и скрити.

Въпрос: 62: Какви са условията, за да бъде приет ибадета?

За да бъде приет ибадета има две условия:

- 1- Да бъде извършен искрено заради Всевишния Аллах.
- 2- Да се следва примера на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/.

Въпрос 63: Какво означава искреност към Всевишния Аллах?

Искреност е: Пречистване на ибадета (богослужението) от всякакъв вид ширк (съдружаване), показност и желание хората да говорят за него.

Въпрос 64: Какво е доказателството, че искреността към Всевишния Аллах е задължителна?

Доказателството, че искреността е задължителна са словата на Всевишния Аллах: „И бе им повелено да се прекланят единствено пред Аллах, искрени²⁵ Нему в религията, правоверни,...“²⁶

Въпрос 65: Какво означава да се следва Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/?

Да се следва Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ е: Да се приеме Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ като върховен модел за подръжание в ибадета към Аллах и ибадета да бъде съобразно суннета, пречистен от нововъведения.

Въпрос 66: Какво е доказателството, че е задължително да се следва примера на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/?

Доказателството за задължителността да се следва примера на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ са словата на Всевишния Аллах: „Кажете: **Ако обичате Аллах, последвайте ме! И Аллах ще ви обикне, и ще опрости греховете ви. Аллах е опрощаващ, милосърден.**“²⁷

²⁴ Ез- Зарийят: 56.

²⁵ В някои преводи на български думата „мухлисине“ – „искрени“, която е тук е преведена като: „предани“.

²⁶ Ел- Беййне: 5.

²⁷ Аали Имран: 31.

Въпрос 67: Какво означава нововъведение (бид'ат) в религията?

Нововъведение е: Всяко измислено и добавено нещо в религията, за което няма довод в нито в Корана, нито в суннета, нито при разбирането на праведните предци.

Въпрос 68: Какво е постановлението за нововъведението в религията? И какво е доказателството?

Всяко едно нововъведение в религията е забранено (харам) и е заблуда.

Доказателството са думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/: „Който измисли нещо в тази наши религия, което не е от нея, то ще бъде отхвърлено?“²⁸

И думите му /саллеллаху алейхи уе селлем/: „Всяко нововъведение е заблуда.“²⁹

Въпрос 69: Какви са видовете нововъведения в Исляма?

Нововъведенията в Исляма са два вида:

Първи вид: Словестни нововъведения касаещи убежденията и вярата- като изказвания на джихмитите³⁰, муатезилите³¹, хариджитите³², рафидитите³³ и останалите секти и течения изпаднали в заблуда по отношение на убежденията си и вярата. Това е най- опасния вид от нововъведенията.

Втори вид: Нововъведенията в ибадета (богослуженията), те се разделят на два подвида:

Първи подвид: Същинско нововъведение- това е нововъведено нещо, което няма абсолютно никаква основа в религията на Аллах, например: рождението на Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/ и мевлида.

Втори подвид: Добавено нововъведение- това е нововъведено нещо, което е добавено към друго нещо, което е узаконено в религията, като:

- 1- се променя начина му на изпълнение, например: груповото споменаване на Аллах³⁴ или добавяне на нещо повече от узаконеното- като да се отслужи обедния намаз пет ракята, вместо четири.
- 2- се определи определено време за определен ибадет, време за което няма довод в религията, например: да се говее през петнадесетия ден от месец Шабан (заявявайки, че е по- специален от останалите).

Въпрос 70: Може ли да споменем няколко примера за нововъведенията в религията?

²⁸ Ел- Бухари: 2697; Муслим: 1718.

²⁹ Муслим: 867.

³⁰ На арабски الْجُهْمِيَّة (Ел- Джехмийе)- Течение следващо човек на име Джехм (Джам) ибн Сафуан появило се в първата четвърт на втори век по хиджра.

³¹ На арабски الْمُعْتَزِلَة (Ел- Муатезиле)- Течение появило се в края на Омаядския халифат.

³² На арабски الْخَوَارِج (Ел- Хауаридж)- секта, последователите на която заявяват, че всеки извършил голям грях става неверник. Те се отклоняват от Корана и суннета и позволяват да се воюва срещу управника- халифа представляващ мюсюлманите. Възникват по времето на халифите Усман ибн Аффан и Али ибн Талиб и се възправят с мечовете си срещу тях, отказвайки да им се подчиняват.

³³ Шиитска секта.

³⁴ Например след намаза. Според религията узаконения начин е всеки поотделно да споменава Аллах след фарда на намаза, това е суннета, а груповото му извършване е нововъведение.

Нововъведенията в религията са много, но най- разпространени са:

- 1- Нововъведението да се чества рождението на Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/*.
- 2- Да се чества нощта Исра и Миарадж.
- 3- Да се застрояват, ограждат,циментират и облепват гробища, да се приемат за място на служене, да се предприемат пътувания към определени гробища и тюрбета (текета).

Въпрос 71: Какви са причините за попадане в нововъведенията?

За да попадне човек в капана на нововъведенията си има причини, от тях са:

- 1- Непознаване на достоверния суннет (и невежеството по отношение на религията на Аллах).
- 2- Изоставяне на делата на сподвижниците (сахабите) и тяхното разбиране на Корана и суннета.
- 3- Следване на страстите, желанията и собствените разбирания и прищевки.
- 4- Сляпото следване.
- 5- Оприличаването на немюсюлманите.

ГЛАВА ДЕСЕТА

КРАТКО ПОЯСНЕНИЕ НА УБЕЖДЕНИЕТО НА ЕХЛЮ ЕС- СУННЕТ УЕ ЕЛ- ДЖЕМАТ

Въпрос 72: Коя е групата, която ще се спаси от огъня на джехеннем, от всички групи причисляващи се към Исляма?

Групата, която ще се спаси от огъня на джехеннем е: ехлю ес- суннет уе ел- джемаат (последователите на суннета и колектива (следващ суннета).

Въпрос 73: Кои са хората наречени: „ехлю ес- суннет уе ел- джемаат“?

Ехлю ес- суннет уе ел- джемаат са: Група хора, които са от колектива убединил се върху суннета на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*, те прилагат на практика суннета, явно и скрито, с думи, дела и убеждения.

Някои учени казват, че ехлю ес- суннет са: Последователите на правия път, придържащите се към правилния Ислям, с който е изпратен Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/* и е прилаган от праведните предци, затова те се наричат: „селефии.“³⁵

Въпрос 74: Каква е причината да се наричат: „ехлю ес- суннет уе ел- джемаат“?

Причината да се наричат „ехлю ес- суннет“ (последователи на суннета) е факта, че те се придържат към суннета на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*, и причината да се наричат „ел- джемаат“ (колектива) е факта, че те се обединяват като колектив върху суннета.

Въпрос 75: Каква е причината да се наричат „селефии“?

Причината да се наричат селефии (следващите праведните предци) е това, че следват добрият пример и пътя на предците си от сподвижници (сахаби) */Аллах да е доволен от тях/* и табии (вярващите хора срещали се със сподвижници).³⁶

Въпрос: 76: Какво е доказателството , че ехлю ес- суннет уе ел- джемаат ще бъдат спасената група на Съдния ден?

Доказателството, че ехлю ес- суннет уе ел- джемаат ще бъдат избавилата се група хора от огъня на джехеннем е: Известния достоверен хадис, в които се споменава, че хората ще се разделят. Това да думите на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*: „Юдеите се разделиха на седемдесет и една групи, християните се разделиха на седемдесет и две групи, моята общност ще се раздели на седемдесет и три групи, всички те са в огъня (на джехеннем), освен една.“ Бил попитан: „О, Пратенико на Аллах, кои са хората от нея?“ Казал: „Онези,

³⁵ Тоест: следващи праведните предци във вярата.

³⁶ (Писателя пише под линия): Тези селефии нямат нищо общо с негативното значения, в което се привежда тази дума, те не назовават себе си: „селефити на джихада“. Те не се определят като сектна на име „селефити“, които постъпват с прекомерност в религията и обвиняват вярващи хора в неверие. Те не прибягват към нововъведен джихад в Исляма, чрез които група невежи си позволяват да проливат кръвта на невинни хора и си позволяват да се възправят срещу дарените с власт от мюсюлманите. Праведните предци и истинските селефии са невинни и са много далеч от тези крайни постъпки.

които са на това, на което съм аз и моите сподвижници в този ден.“ В друго предание: „и джемаата (колектива).“³⁷

Въпрос 77: Какво е вярването на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на двете качества на Аллах: Ел- Улюу (الْعُلُوُّ – върховенство, извисеност)³⁸ и Ел- Истиуа (الْإِسْتِوَاءُ - въздигане)?

Вярването на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на двете качества на Аллах „върховенство“ и „въздигане“ е вярването, върху което са се обединили сподвижниците и всички пратеници */нека над тях да са саяту и селяма на Аллах/*, а то е: Пречистия и Всевишен Аллах е в небесата, над седемте Свои небеса, въздигнал се безподобен на Трона Си, Отличаващ се от всички Свои творения.

Въпрос 78: Кое е доказателството от Свещения Коран, което потвърждава качеството на Аллах ел- улюу?

Доказателството, което потвърждава качеството на Аллах ел- улюу са словата на Всевишния Аллах: „Нима имате сигурност, че Онзи, Който е на небето, не ще накара земята да ви погълне? И ето я тресе се!“³⁹ и словата на Всевишния Аллах: „Прославяй пречистото име на твоя Господ, Върховния,...“⁴⁰, и останалите айети, доказващи това.

Въпрос 79: Кое е доказателството от суннета, което потвърждава качеството ел- улюу?

Доказателството от суннета, което потвърждава качеството ел- улюу е хадиса за робинята, която била попитана от Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*: „Къде е Аллах?“ и тя отговорила: „На небето!“. След това я попитал: „Кой съм аз?“, а тя отговорила: „Ти си пратеника на Аллах.“. Тогава той казал (на господаря ѝ): „Освободи я, тя е вярваща.“⁴¹

Въпрос 80: Кое е доказателството, което потвърждава качеството на Аллах ел- истиуа?

Доказателството, което потвърждава качеството ел- истиуа са Словата на Аллах: „Всемиловичивия, Който се въздигна [безподобен] на Трона.“⁴²

На шест места в Корана се срещат словата на Всевишния Аллах: „...после се въздигна [безподобен] Той на Трона.“, те са: Сура Ел- Еараф: 54; сура Юнус: 3; сура Ер- Раад: 2; сура Ел- Фуркан: 59; сура Ес- Седжде: 4; сура Ел- Хадид: 4.

Въпрос 81: Какво означава ел- истиуа?

Значението на ел- истиуа е: Извисеност, въздигнатост. Т.е. извисил се е и се е въздигнал на Трона Си. Значението на ел- истиуа е напълно ясно в арабския език, но начина и същността ѝ са неизвестни за нас, или както казва имам Малик */рахимехуллах/*: „Въздигането е ясно, същността му е неизвестна, вярата в него е задължителна, а върпоса за него е бид‘ат.“ Това правило се отнася за всички

³⁷ Ет- Тирмизи: 2641; Ебу Давуд: 4596; ибн Мадже: 3992; Шейх Албани го определя като сахих в сборника на ибн Мадже (2/364).

³⁸ Т.е., че Аллах е най всички и всичко, Той е превисоко и е извисен на всички и всичко.

³⁹ Ел- Мулк: 16.

⁴⁰ Ел- Еаля: 1.

⁴¹ Муслим: 537.

⁴² Та- ха: 5.

качества на Аллах, те са известни и ясни като значение, но същността им е неизвестна (за нас хората).

Въпрос 82: Какво е вярването при ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на Свещения Коран?

Вярването на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на Свещения Коран, е, че той е думите на Всевишния Аллах, буквите и значенията му са на Аллах и Той го е низпослал (на Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/*). Корана не е сътворен и не е от творенията на Аллах, той произлиза от Аллах и се завръща при Аллах. Аллах ни говори чрез него, дал го е на Джибрил и Джибрил го е низпославал с повелята от Аллах в сърцето на нашия Пратеник Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/*.

Въпрос 83: Какво е доказателството, че Свещения Коран е Думите/Словата на Всевишния Аллах?

Доказателството са словата на Всевишния Аллах: **„И ако те моли за защита някой от съдружаващите, защити го, та да чуе той Словото на Аллах!“**⁴³ Значението на „Словото на Аллах“ е: Корана.

Въпрос 84: Какво е доказателството, че Свещения Коран е низпослан и не е сътворен?

Доказателството, че той е низпослан са Словата на Всевишния: **„Благословен е Онзи, Който низпосла на Своя раб Разграничаването“**⁴⁴, за да бъде предупредител за световите⁴⁵

А доказателството, че не е сътворен са Словата на Всевишния: **„Негови са творението и повелята.“**⁴⁶ Тук Аллах споменава повелята отделно, т.е. направил е тя да не е творение, а Корана е от повелята на Аллах. Довода са Словата на Всевишния Аллах: **„Така и на теб [о, Мухаммад] разкрихме дух с Нашата повеля.“**⁴⁷ Говорено е качество от качествата на Аллах, а качествата Му не са сътворени, съответно Словата Му не са сътворени.

Въпрос 85: Какво е убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на виждането на Всевишния Аллах?

Убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на виждането на Всевишния Аллах, е, че вярващите ще видят Господаря си с очите си на Съдния ден и в Дженнета.

Въпрос 86: Какво е доказателството, че вярващите ще видят Господаря си в Отдъдния свят?

Доказателството, че вярващите ще видят Господаря си в Отдъдния свят са словата на Всевишния Аллах: **„Едни лица в този Ден ще възсият, към своя Господ ще гледат,...“**⁴⁸.

⁴³ Ет- Теубе: 6.

⁴⁴ Едно от имената на Корана.

⁴⁵ Ел- Фуркан: 1.

⁴⁶ Ел- Еараф: 54.

⁴⁷ Еш- Шура: 52.

⁴⁸ Ел- Кийяме: 22 – 23.

Както и думите на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*: „Вие ще виждате вашият Господар, така както виждате луната, няма да се блъскате, за да Го видите.“⁴⁹

Въпрос 87: Какво е убедението на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на вярата?

Ехлю ес- суннет уе ел- джемаат са убедени, че вярата е: Изричане с езика, убеждение със сърцето и дела с частите от тялото, тя се засилва чрез покорство и отслабва чрез неподчинение.

Въпрос 88: Какво е доказателството, че изричането с езика и делата са от вярата?

Доказателството, че изричането с езика и делата с частите от тялото са от вярата са думите на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*: „Вярата е седемдесет и няколко части, най- превъзходната от тях са думите: „Ля иляхе илляллах“ и най-низшата от тях е премахване на пречка от пътя. И свенливостта е част от вярата.“⁵⁰ Ето така Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* ни пояснява, че думите и делата са от вярата.

Въпрос 89: Какво е доказателството, че вярата се засилва и отслабва?

Доказателството, че вярата се усилва са словата на Всевишния Аллах: „...и да се усили вярата на повярвалите,...“⁵¹

И доказателството, че тя отслабва и намалява са думите на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*: „Който от вас види нещо порицано, нека го промени с ръката си, и ако не може с нея, тогава с езика си, и ако и с него не може, тогава със сърцето си. И това е най- слабата вяра.“⁵²

Въпрос 90: Какво е убедението на на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на извършилия голям грях? Може ли да споменете доказателство?

Становището за извършилия голям грях при ехл ес- суннет уе ел- джемаат е: Чрез извършването на голям грях той не става неверник, не се приема като такъв и няма да пребивава вечно в огъня на джехенем. Делото му е при Аллах, ако Той пожелае ще го накаже справедливо за този грях, и ако пожелае ще му го опрости. Доказателството са думите на Всевишния Аллах: „Аллах не прощава да се съдружава с Него, но освен това прощава на когото пожелае.“⁵³

Въпрос 91: Какво е становището за това да се обвинява вярващ човек в неверие? Може ли да споменете доказателство?

Да се обвинява вярващ човек в неверие е забранено (харам), това е от големите грехове.

⁴⁹ Ел- Бухари: 7434; Муслим: 633.

⁵⁰ Ел- Бухари: 9; Муслим: 35- текста е от Муслим.

⁵¹ Ел- Муддессир: 31.

⁵² Муслим: 49.

⁵³ Ен- Ниса: 48.

Доказателството са думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/: „Който обвини вярващ в неверие, той все едно го е убил.“⁵⁴

Въпрос 92: Каква е позицията на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на изпитанието, наказанието и блаженството в гроба?

Ехлю ес- суннет уе ел- джемаат вярват в изпитанието в гроба, вярват че погребания човек бива питан в гроба: „Кой е твоят Господар?“, „Коя е твоята религия?“, „Кой е твоят пророк?“. Те вярват, че мъртвия човек в гроба или бива наказван или се намира в блаженство.

Доказателството са Словата на Всевишния Аллах: „В огъня ще бъдат слагани и сутрин, и вечер. А в Деня, когато настъпи Часът: “Въведете хората на Фараона в най-суровото мъчение!”“⁵⁵

Присъства доказателство от Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, че той е търсил закрила от Аллах да го опази от наказанието в гроба.⁵⁶

Въпрос 93: Какво е убеждението при ехлю ес- суннет уе ел- джемаат за придържането към джемата (колектива следващ суннета). Може ли да споменете доказателство?

Ехлю ес- суннет уе ел- джемаат са убедени, че са задължени да се придържат към джемата (групата) мюсюлмани и водача им, и че не е позволено да се отцепват и отделят. Доказателството са словата на Всевишния Аллах: "И се привържете всички за въжето на Аллах, и не се разделяйте,..."⁵⁷

Въпрос 94: Какво е убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на покорството на дарените с власт (управляващите и заемащите отговорност лица) и какви са доказателствата?

Ехлю ес- суннет уе ел- джемаат са убедени, че трябва да слушат и да се подчиняват на дарените с власт от мюсюлманите в неща, които са от одобреното.

Доказателството са словата на Аллах: „О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника и на удостоените с власт сред вас!“⁵⁸

И думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/: „Всеки човек- мюсюлманин е задължен да слуша и да се подчинява в онова, което обича и в онова, което ненавижда, освен когато му бъде повелен грях. Ако му бъде повелен грях, тогава той не е длъжен ни да слуша, ни да се подчинява (в греха).“⁵⁹

Въпрос 95: Какво е убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на сахабите (сподвижниците) на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/?

Убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на сахабите е, че: сърцата им трябва да бъдат напълно чисти от злоба, омраза и завист към тях, и

⁵⁴ Ел- Бухари: 6105.

⁵⁵ Гафир: 46.

⁵⁶ Ел- Бухари: 798; Муслим: 589.

⁵⁷ Аали Имран: 103.

⁵⁸ Ен- Ниса: 59.

⁵⁹ Ел- Бухари: 7144; Муслим: 1839.

езиците им да бъдат напълно чисти от отправяне на лоши думи, обвинения, проклинане и ругане към сахабите на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*. Те ги обичат, знаят видното място, което имат, удовлетворени са от тях, следват ги в доброто. Те са такива, каквито Всевишния Аллах ги описва в Словата Си: „**А които дойдоха след тях, казват: “Господарю наш, опрости нас и братята ни, които ни изпревариха във вярата, и не влагай в сърцата ни омраза към онези, които повярваха! Господарю наш, Ти си състрадателен, милосърден.”**“⁶⁰

Въпрос 96: Какво е убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джегат по отношение на аали ел- бейт⁶¹ (хората на дома) на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*?

Убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джегат по отношение на ехлю ел- бейт на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* е, че те ги обичат поради две причини: Поради вярата и поради тяхната родствена връзка с Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*. Те обаче не преувеличават в почитта и обичта си към тях до крайност, че да им се покланят и да им служат, така както се покланят и служат на Аллах, или до степен, в която да вярват, че са безпогрешни.

Въпрос 97: Какво е убеждението на ехл ес- суннет уе ел- джегат по отношение на ел- уеляя⁶² и ел- бераа⁶³?

Убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джегат по отношение на ел- уеляя и ел- бераа е от основните изискванията на вярата и засвидетелстването, че няма друг (истински) бог, освен Аллах.

Ел- уеляя означава: Да се обичат вярващите и да се приемат за ближни.

Ел- бераа означава: Мюсюлманина да стои далеч от погрешните вярвания, да не приема други религии и вярвания освен Исляма, като бъде непричатен към тях и да не се оприличава с немюсюлманите в неща, които са специфични за тях. Но това не означава, че се позволява да се угнетяват неверниците и да се пристъпва към тях със зло, и не означава, че мюсюлманина не трябва да има взаимоотношения с тях и да добротворства към тях. Нещо повече, Исляма повелява на мюсюлманина да ги уважава и да се отнася към тях с добро, след като са мирни и не воюват срещу Исляма и мюсюлманите.

Въпрос 98: Какво е убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джегат по отношение на Иса (Исус) */алейхисселям/*?

Убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джегат по отношение на Иса (Исус) */алейхисселям/* е, че: той е раб⁶⁴ и пратеник на Аллах. Раб, който не се обожествява и не му се служи по какъвто и да е начин, пратеник, в които задължително трябва да

⁶⁰ Ел- Хашр: 10.

⁶¹ Това е рода на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*, хората, на които е харам (забранена) садаката. Те са рода на Али, рода на Джеафер, рода на Акил, рода на Аббас, племето Бену Харис ибн Абдул- Мутталиб, съпругите на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* и дъщерите му.

⁶² Ел- Уеляя- приемане на даден човек за близък според повелите на Аллах.

⁶³ Ел- берра- оневиняването и отдръпването от даден човек, изразявайки несъгласие и неприемственост.

⁶⁴ Служещ, покорен, спазващ повелите на Аллах.

се вярва и е забрането да се отхвърля, потомък от потомците на Адем (Адам), който Аллах е сътворил само от майка, без баща.

Въпрос 99: Каква е позицията на ехлю ес- суннет уе ел- джемат по отношение на останалите религии, в частност християнството и юдаизма?

Ехлю ес- суннет уе ел- джемат са убедени, че религията Ислям е отменила и анулирала всички предишни религии, и че Аллах не приема след изпращането на Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/* друга религия освен Исляма, от който и да било.

Въпрос 100: Какво е доказателството от Свещения Коран, че Исляма е единствената истинска (правилна) религия, и че всички други религии са фалшиви и погрешни?

Доказателството от Свещения Коран, за това, че Исляма е единствената правилна религия, и че всички други религии са неправилни и неприети, са Словата на Всевишния Аллах: **“ А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите.”**⁶⁵

Въпрос 101: Какво е доказателството от суннета, че е задължение да се вярва в Пратеника Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/* и онова, с което е изпратен?

Доказателството от суннета за това, че е задължение да се вярва в Пратеника Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/* и в Исляма, с който е изпратен се съдържа в думите на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*: **„Кълна се в Онзи, в Чито Ръка е душата на Мухаммед, няма да има нито един човек от тази общност, нито евреин, нито християнин, който да чуе за мен и след това да умре без да е повярвал в това, с което съм изпратен, и той да не бъде от обитателите на огъня на джехеннем (Ада)“**⁶⁶

Въпрос 102: Каква е позицията на ехлю ес- суннет уе ел- джемат по отношение на религиозните текстове от Корана и суннета и какво е доказателството?

Позицията на ехлю ес- суннет уе ел- джемат по отношение на религиозните текстове от Корана и суннета, е, че те се отдават на текстовете от Корана и достоверния суннет, подчиняват се на тях и не им се противопоставят чрез разума, размишленията, следването на други хора и прищевките и желанията си.

Доказателството са Словата на Всевишния Аллах: **„Но не кълна се в твоя Господар! Те не ще станат вярващи, докато не те сторят съдник за всеки възникнал спор помежду им; после не намират затруднение у себе си относно онова, което си решил и напълно се подчиняват.“**

Въпрос 103: Каква е позицията на ехлю ес- суннет уе ел- джемат по отношение на джихада (борбата) по пътя на Аллах? Каква е целта от него? Какви са условията за него?

⁶⁵ Аали Имран: 85.

⁶⁶ Муслим: 153.

Ехлю ес- суннет уе ел- джемат са убедени, че джихада⁶⁷ е върхът на ислямската сила, той е узаконен от Аллах за велика цел, за да бъде Словото на Аллах Най- Възвишеното.

Но той непременно трябва да има условия: Достатъчна сила и способности и да е под знаме/флаг, носен от официален мюсюлмански владетел/законен представител (като официален халиф, управник и т.н.). Доказателството са думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/: „**Водача е щит, зад него се воюва и чрез него се предпазва.**“⁶⁸

Въпрос 104: Каква е позицията на ехлю ес- суннет уе ел- джемат за действията на терористични организации, които се именуват като „джихад“?

Ехлю ес- суннет уе ел- джемат оневиняват себе си и заявяват, че са напълно невинни от погрешните действия на терористите, въпреки, че тези действия се назовават с думата „джихад“. Тези техни действия са базирани на сектата наречена хариджити. Това е секта с погрешни вярвания и действия, която петни името на Исляма, кара мирни хора да се страхуват и избива невинни хора, които нямат никаква вина.

⁶⁷ Джихадът няма нищо общо с безразборните убийства и тероризма, които някои така наречени мюсюлмани твърдят, че са техен „джихад“. Джихадът (узаконената война) е правилен само когато е в съответствие с ученията на Пратеника Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/ и не включва воденето на война от независими групи или лица, нараняващи невинни хора, извършващи самоубийствени атентати и т.н.

⁶⁸ Ел- Бухари: 2957; Муслим: 1841.

ГЛАВА ЕДИНАДЕСЕТА

АБДЕСТ (ЕЛ- УДУ) И ГУСЛ

Въпрос 105: Какво означава абдест (ел- уду)?

Абдест е: измиване и обтриване на определени части от тялото по определен начин.

Въпрос 106: Какво е доказателството доказващо задължителния характер на абдеста?

Абдеста е ключът за намаза. А доказателството, че е задължителен се съдържа в Словата на Всевишния Аллах: „**О, вярващи, когато станете за молитвата, измийте лицето и ръцете си до лактите, и обършете главата, и измийте нозете си до глезените.**“⁶⁹

И в сборниците на Ел- Бухари и Муслим се предава от Ебу Хурейра /радийеллаху анху/, че е казал: „Пратеникът на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „**Аллах не приема намаза на никой от вас, когато извърши нещо, което разваля абдеста, докато не вземе друг абдест.**“⁷⁰

Въпрос 107: Какви са условията на абдеста?

Условията на абдеста са десет, те са:

- 1- Ислям (т.е. човека да е мюсюлманин).
- 2- Разумност.
- 3- Разграничаване (т.е. достигане до възрастта, при която човек вече прави разлика между доброто и лошото, правилното и погрешното. При всяко дете е различна, средно около седем години).
- 4- Възнамерение.
- 5- Поддържане на възнамерението до края на абдеста, докато приключи изцяло с него.
- 6- Въздържане от нещата които анулират абдеста (например ходене по малка или голяма нужда и останалите неща).
- 7- Извършване на истинджа (почистване на срамните части от нечистотиите с вода от урина и фекалии) или истиджмар (почистването на срамните части от урина и фекалии с камък и други подобни).
- 8- Водата да бъде чиста и позволена за полване.
- 9- Премахване на всяко нещо, което възпрепятства достигането на вода до кожата.
- 10- Да е настъпило времето за намаз- това е за човек, който е изпаднал в положение на постоянна умърсеност⁷¹.

Въпрос 108: Какви са фардовете (задължителните неща) на абдеста?

Задължителните неща на абдеста са шест, те са:

⁶⁹ Ел- Маиде: 6.

⁷⁰ Ел- Бухари: 6954; Муслим: 537.

⁷¹ Т.е. човека е в болестно състояние, постоянно изпуска урина или фекалии, тогава изчаква да настъпи времето за намаз, изчиства се от нечистотиите, слага парцал или нещо подобно на срамните части, извършва абдест и изпълнява веднага намаза. Така намаза му е правилен, въпреки нечистотиите, които излизат по време на изпълнението му.

- 1- Измиването на лицето- тук влиза и изплакване на устата и изчистване на носа.
- 2- Измиването на ръцете заедно с лактите.
- 3- Обтриването (месх) на цялата глава заедно с ушите.
- 4- Измиването на двата крака заедно с глезените.
- 5- Последователност- това означава да се спазва последователността на измиването на частите от тялото, да се измие първо лицето, после ръцете (до лактите включително, после да се обтрие с месх главата, след това да се измият краката. Т.е. да се спазва последователността, която се съдържа в айета от сура Ел- Маиде, в който Аллах заповядва абдеста.
- 6- Непрекъснатост- това означава да измива частите от тялото една след друга (без да прекъсва абдеста), според възможностите.

Въпрос 109: Какъв е начина на извършване на абдест?

Извършването на абдеста, съобразно описанието му в Корана и суннета, е по следния начин:

Първо: Желаящия да извърши абдест започва с извършването на истинджа⁷² или истиджмар⁷³, при излизането на урина или фекалии.⁷⁴

Второ: Ако няма абдест, но срамните му части са чисти от урина и фекалии, тогава започва направо с извършването на абдест.

Трето: Възнамерява със сърцето си да премахне положението без абдест чрез извършването на абдест, без да изрича каквото и да е намерение, след това казва: „Бисмиллях“ (В името на Аллах.).

Четвърто: Желателно е в началото на абдеста да се измият три пъти ръцете до китките.

Пето: Изплаква се устата (медмеда) и се измива носа (истиншак) три пъти, с три шепи вода. С всяка една шепа се изплаква устата и се измива носа⁷⁵. Взема и подава водата към устата и носа с дясната си ръка и използва лявата си ръка при изчистването наречено (истинсар). Истиншак е вкарването на вода в носа, а истинсар е изкарването на тази вода.

Шесто: Измива се лицето три пъти. Границите на лицето са: Хоризонтално от ухо до ухо, а вертикално от мястото на косата при горната част, до най- ниската точка на брадата.

Седмо: Измиват се три пъти ръцете от върха на пръстите до лактите (включително). Започва се с дясната ръка (измива се три пъти), след това се измива лявата. Лактите трябва да се измият заедно с ръцете.

Осмо: Един път се обтрива цялата глава. Намокрят се ръцете с вода, след това се прекарват от началото на главата (челото) до врата, и след това ги връща напред.

⁷² Измиването на мръсотииите с вода.

⁷³ Изчистването на мръсотииите с камък и подобните на него неща.

⁷⁴ Т.е. да изчисти добре срамните си части от мръсотии.

⁷⁵ Тук писателя поддържа мнението, че устата и носа заедно се мият с една шепа. Ако човек го извърши по отделно както е прието в България също е правилно.

Девето: Един път обтрива ушите си (веднага след главата, без да намокря наново ръцете си). Това става като вкарва показалеца в ушите и с палеца си ги обтрива отвън.

Десето: Три пъти се измиват крака до глезените. Започва се с деня крак и след него се измива левия. Глезените също трябва да бъдат измити заедно с краката.

Единадесето: След като приключи с абдеста е желателно да каже:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Ешхеду елля иляхе илляллах уе ешхеду енне Мухаммеден абдуху уе расулюх

Засвидетелствам, че няма друг (истински) бог освен Аллах и засвидетелствам, че Мухаммед е Негов раб и Пратеник..

Наистина, когато човек каже тези думи след пълното изпълнение на абдеста, тогава му се разтварят и осемте порти на Дженнета, ще взезне в него през която пожелае. Това се споменава в достоверен хадис.

И ако извършващия абдест си измие ръцете до китките, лицето, ръцете до лактите и краката до глезените по един или по два пъти, за това няма проблем. Така е, защото има случаи, в които Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ е извършвал абдеста измивайки тези части по един път, понякога по два пъти и други пъти по три пъти. Но е желателно (по- добро е) да се измиват по три пъти.

Въпрос 110: Кой са нещата, които анулират абдеста?

Нещата, които анулират абдеста са четири, те са:

- 1- Всяко нещо, което излиза от срамните части, отпред или отзад.
- 2- Загуба на разума чрез полудяване, губене на съзнание или дълбок сън.
- 3- Ядене на камилско месо.
- 4- Допира на половия орган без да има нещо между него и ръката.

Въпрос 111: Какво означава гусл?

Гусл е: Използването на вода по цялото тяло по определен начин.

Въпрос 112: Кой са нещата, които правят извършването на гусл да бъде задължително?

Нещата, които правят извършването на гусл да е задължително са три:

- 1- Излизането на мений (семенна течност – сперма – при мъжа и течност излизаща от жената под формата на капки или на струя при силна възбуда) с изтласкване и сладострастно усещане на задоволяване.
- 2- Полов контакт, дори да не се е стигнало до оргазъм.
- 3- Появата на месечен цикъл или следродилно течение.

Въпрос 113: Какво е доказателството, че трябва да се извърши гусл при наличието на едно от трите неща, правещи го задължителен?

Доказателството за задължителността да се извърши гусл са Словата на Всевишния Аллах: „**И ако сте омърсени (джунуб)⁷⁶, почистете се;**“⁷⁷

Въпрос 114: Какъв е начина на извършване на гусл?

За гусл има два начина, те са: Пълен гусл и достатъчен гусл.

Пълния гусл е: Да се възнамери със сърцето премахване на омърсяването, след това да се каже „Бисмиллях“⁷⁸ и се измиват ръцете (до китките) три пъти. След това се измиват срамните части отпред и отзад, след това се извършва пълен абдест, след това се изсипва вода на главата три пъти и се прекарват пръстите между косата, след това се измива останалата част от тялото един път.

Достатъчния гусл е: Да се възнамери със сърцето премахване на омърсяването, след това да се каже „Бисмиллях“ и да се облее добре с вода цялото тяло, като едновременно с това се изплаква устата и се измива носа.

Въпрос 115: Какви са всеобхватните ползи от абдеста и гусуля?

Всеобхватните ползи от абдеста и гусуля са много, от тях са:

- 1- Доказване, че Исляма е великолепна религия грижеща се за телесната и духовната чистота.
- 2- Чрез извършването на абдест се опрощават греховете и злините, които окапват от частите на тялото.
- 3- Специална подготовка човек да бъде в най- хубавото състояние при срещата му с Аллах по време на намаз.
- 4- Опазване на физическото здраве на тялото, благосъстоянието и активността му.

⁷⁶ Тук с думата омърсени „джунуб“ се има предвид след едно от трите положения споменати във въпрос 112.

⁷⁷ Ел- Маиде: 6.

⁷⁸ Това се казва преди влизане в банята или тоалетната.

ГЛАВА ДВАНАДЕСЕТА

НАМАЗ (ЕС- САЛЯ)

Въпрос 116: Какво означава ес- саля (намаз)?

Ес- саля е: Служене (покланяне) на Всевишния Аллах чрез определени думи и действия, започващи с текбир (Аллаху екбер) и завършващи със селям (ес- селяму алейкум уе рахметуллах).

Въпрос 117: Кои са задължителните молитви ес- саля (намази) за всеки мюсюлманин и всяка мюсюлманка?

Задължителните намази са пет намаза през денонощието, те са:

- 1- Ел- феджр (сутрешен)- той е два ракята.
- 2- Ез- зухр (обеден)- той е четири ракята.
- 3- Ел- аср (следобеден)- той е четири ракята.
- 4- Ел- мегриб (вечерен)- той е три ракята.
- 5- Ел- иша (нощен)- той е четири ракята

Въпрос 118: Какво е доказателството, че изпълнението на намаза е задължително?

Намаза е най- великата основа от основите на Исляма след двете засвидетелствания, затова доказателствата за задължителния му характер са както от Книгата на Аллах, така и от суннета и от единодушието на мюсюлманите (иджма).

От Корана е: Словата на Всевишния Аллах: „**И отслужвайте молитвата намаз,**...“⁷⁹

От суннета е: Хадиса предаден от ибн Умер /радийеллаху анхума/, който казва: „Пратеникът на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „**Ислямът е изграден върху пет основи: Засвидетелстването, че няма друг (истински) бог освен Аллах и че Мухаммед е Пратеник на Аллах; изпълнението на намаза, даването на зекята; извършването на хадж при Дома (Кябе) и говеенето през Рамадан.**“⁸⁰

От иджата е: Мюсюлманите са единодушни, че намаза (ес- саля) е задължителен, и че озни, който отрече задължителния му характер става неверник.

Въпрос 119: Какво е становището за изоставянето на намаза ,(които е задължителен) и какво е доказателството за него?

Изоставянето на намаза е неверие, което изкарва изоставилия го от кръга на Исляма.

Доказателството са думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/: „**Наистина между човека и съдружаването и неверието е изоставянето на намаза.**“⁸¹

Въпрос 120: Какви са условията, на които човек трябва да отговаря преди да започне да изпълнява намаз?

Условията за изпълнение на намаз са девет, те са:

- 1- Ислям (т.е. човека да е приел Исляма и да е мюсюлманин).

⁷⁹ Ел- Бакара: 42.

⁸⁰ Ел- Бухари: 8; Муслим: 21.

⁸¹ Муслим: 82.

- 2- Разум.
- 3- Разграничаване (т.е. достигане до възрастта, при която човек вече прави разлика между доброто и лошото, правилното и погрешното. При всяко дете е различна, следно около седем години).
- 4- Наличието на абдест и гусл.
- 5- Премахване на всякакъв вид мръсотия по тялото, дрехата и мястото на изпълнение на намаза.
- 6- Покриване на частите от тялото, които се считат за аврет (от пъпа до под колената при мъжете, а при жените всичко да бъде покрито с неочертаващи тялото и непрозрачни дрехи, освен лицето и ръцете до китките).
- 7- Настъпване на времето за определения намаз.
- 8- Обръщане по посока кибле (към Кябе в Мекка).
- 9- Възнамерение.

Въпрос 121: Какви са еркияните (основните, задължителните неща) на намаза (т.е. по време на намаза)?

Еркияните (задължителните неща в намаза) са четиринадесет, те са както следва:

- 1- **Стоенето прав при възможност** (т.е. когато човек е здрав и може да стои прав).
- 2- **Първият „текбир“** (встъпителният текбир, с който се започва намаза казвайки: „Аллаху екбер“.)
- 3- **Четенето на (сура) „Ел- Фатиха“**
- 4- **Правенето на „руку“** (определен поклон при който човек се навежда напред, пречупва кръста на 90 градуса при изправени крака и прихваща коленете с дланите си, като изправя хоризонтално гърба и главата си) .
- 5- **Изправянето в право положение след „руку“.**
- 6- **Правенето на „седжде“ със седемте посочени части на тялото** (определен поклон при който се поставят на земята: челото, носа, двете длани, двете колена и върховете на пръстите на краката).
- 7- **Изправяне от „седждето“.**
- 8- **Кратко посядане между двете седждета.**
- 9- **Спокойствие при извършването на всички еркияни на намаза.**
- 10- **Спазването на последователност при извършването им.**
- 11- **Последният „тешеххуд“** (засвидетелстване с ет- техиййат).
- 12- **Заставането в седнало положение (на колена) по време на последния „тешеххуд“.**
- 13- **Отправяне на „салах“ ” на Пророка Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/.** (специална молба „аллахумме салли...“ и „Аллахумме барик...“).
- 14- **Извършването на двата „селяма“** (казването на: „есселяму алейкум уе рахметуллах“ с едно завъртане на главата на дясно и след това изричането му повторно със завъртане на главата на ляво).

Въпрос 122: Каква е важноста на сура „Ел- Фатиха“?

Сура „Ел- фатиха“ е най- важната сура (глава) от Корана. Всеки един е задължен да я научи, защото намаза не се приема без нея. С единодушието на учение (иджма) тя е седем айета (знамения), и по- правилното мнение е, че „Бисмилляхи- р- рахмани- р- рахим“ не е част от нея. Тази сура са Словата на Всевишния Аллах:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (1) الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (2) مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (3) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (4) اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (5)
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ (6) غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (7)

1. Елхамду лилляхи раббил алемин.
2. Ер-рахманир-рахим.
3. Малики йеумид-дин.
4. Иййяке неабуду уе иййяке нестеин.
5. Ихдинес-сиратал-мустеким.
6. сираталлезине ен'амте алейхим
7. гайрил мегдуби алейхим уелед-дааллин.

1. Хвала на Аллах Господа на световете,
2. Всемиловития, Милосърдния,
3. Владетеля на Съдния ден!
4. Само на Теб служим и Теб за подкрепа зовем.
5. Насочи ни по правия път,
6. пътя на тези, които си дарил с благодат,
7. а не на [тези], над които тегне гняв, нито на заблудените!⁸²

Въпрос 123: Кои са нещата, които са уаджиб (задължителни) по време на изпълнението на намаза?

Задължителните неща по време на изпълнението на намаза са осем, те са следните:

- 1- Всички текбири (изречения на „Аллаху Екбер“), с изключение на първия текбир.
- 2- Изриването на „Субхане раббийел- азиим“ („Пречист е Великият ми Господар!“) по време на руку.
- 3- Изричането на „Семиа-плаху лимен хамидех. ” (“Аллах чува онзи, който Го прославя!”) от имама и човека отслужващ самостоятелно намаза.
- 4- Изричането на „Раббена уе лекель-хамд“ („Господарю наш, за Теб е прославата. “) от всеки един.
- 5- Изричането на „Субхане раббийель-еаля “ (“Пречист е моят Господар Всевишния!”) по време на седжде.
- 6- Изричането на „Рабби- г- фирли“ (О, Господарю мой, опрости ми!) между двете седждета.
- 7- Първото засвидетелстване (четенето на ет- техийяту на втория ракят, когато намаза е три или четири ракята).
- 8- Сядането (на колена) при първото засвидетелстване.

Въпрос 124: Какво всъщност представлява първото засвидетелстване?

Първото засвидетелстване е изпълняващия намаза да каже:

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

„Ет-техийяту лилляхи, уес-салеуату, ует-тайибат. Есселяму алейке ейюухен-небийю уе рахметуллахи уе беракятух. Ес-селяму алейна уе аля ибадилля-хис-салихин. Ешхеду елля иляхе иллеллаху уе ешхеду енне Мухаммеден абдуху уе расулюх. ”

⁸² El- Fatiha 1- 7.

“Почитанията са за Аллах, и молитвите, и добри дела! Мир за теб, о, пейгамберино, и милосърдие от Аллах, и благодат от Него! Мир за нас и за праведните раби на Аллах! Свидетелствам, че няма друг бог [достоеен да му се прави ибадет с искреност], освен Аллах и свидетелствам, че Мухаммед е Негов раб и Пратеник!”

Въпрос 125: Кога се извършва първото засвидетелстване?

Първото засвидетелстване се извършва след като изпълняващия намаз се изправи от второто седжде на втория ракат по време на задължителните намази зухр (обедния), аср (следобедния), мегриб (вечерния) и иша (нощния).

Въпрос 126: Какво всъщност представлява последното засвидетелстване?

Последното засвидетелстване е изпълняващия намаза да каже в края на намаза (, когато е седнал на колене):

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ،

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ .

„Ет-техийяту лилляхи, уес-салеуату, ует-тайибат. Есселяму алейке ейюухен-небийю уе рахметуллахи уе беракятух. Ес-селяму алейна уе аля ибадилля-хис-салихин. Ешхеду елля иляхе иллеллаху уе ешхеду енне Мухаммеден абдуху уе расулюх. ”

Аллахумме салли аля Мухаммедин уе аля аали Мухаммед, кема саллейте аля Ибрахиме уе аля аали Ибрахим, иннеке хамидум-меджид.

Аллахумме барик аля Мухаммедин уе аля аали Мухаммед, кема баракте аля Ибрахиме уе аля аали Ибрахим, иннеке хамидум-меджид.

“Почитанията са за Аллах, и молитвите, и добри дела! Мир за теб, о, пейгамберино, и милосърдие от Аллах, и благодат от Него! Мир за нас и за праведните раби на Аллах! Свидетелствам, че няма друг бог [достоеен да му се прави ибадет с искреност], освен Аллах и свидетелствам, че Мухаммед е Негов раб и Пратеник!”

“О, Аллах, благослови Мухаммед и семейството на Мухаммед, както си благословил Ибрахим и рода на Ибрахим! Ти си Преславен, Велик! О, Аллах, дари благодат на Мухаммед и на семейството на Мухаммед, както си дарил благодат на Ибрахим и на рода на Ибрахим! Ти си Преславен, Велик.”

Въпрос 127: Кога се извършва последното засвидетелстване?

Последното засвидетелстване се извършва, когато изпълняващия намаза седне след изправянето му от второто седжде в последния ракат (преди даването на селям).

Въпрос 128: Какви са суннетите на намаза?

Суннетите на намаза са много, те се делят на два вида:

Първи вид: Словестни суннети, например:

- 1- Въспителна дуа (Субханекеллахумме... или друга от възпителните дуи), търсене на убежище при Аллах („Еuzu билляхи минеш-шейтанир-раджиим“), казването на бесмеме („бисмилляхир-рахманир-рахиим“) и казването на „Амин!“.
- 2- Изриването на повече от един път на „Субхане раббийел- азиим“ и „Субхане раббийел-еаля“ по време на руку и седжде.
- 3- Изричането на повече от един път на дуата за опрощение между двете седждета.
- 4- Отправянето на дуа след последното засвидетелстване (преди даването на селям).
- 5- Четенето на висок глас (за мъжете) по време на фарда на сутрешния намаз, по време на първите два ракъта на фардовете на вечерния и нощния намаз, по време на джума намаз, по време на байрямския намаз, по време на намаз за дъжд и по време на намаз за слънчево или лунно затъмнение.
- 6- Четенето на тих глас по време на фарда на обедния и следобедния намаз, по време на третия ракът на вечерния намаз и по време на последните два ракъта на нощния намаз.
- 7- Четенето части от Корана след сура Ел- Фатиха.

Втори вид: Суннети на делата:

- 1- Поставяне на дясната ръка върху лявата по време на стоенето прав (киям).
- 2- Вдигане на ръцете наравно с раменете или с ушите при четири положения:
 - При възпителния текбир⁸³.
 - При навеждането към руку.
 - При изправянето от руку.
 - При изправянето след първото засвидетелстване (за трети ракът).
- 3- Изправяне на главата наравно с гърба по време на руку.
- 4- Отдалечаване на ръцете от тялото и корема от бедрата по време на седжде.
- 5- Вдигане на лактите от земята по време на седжде.
- 6- Ифтираш- това означава изпълняващия намаза да простре левия си крак поставяйки горната част към земята и да седне върху него, а десния да го изправи, като насочва пръстите към къбле опирайки вътрешната им част на земята. Така се сяда при първото засвидетелстване, между двете седждета и след втория ракът на намазите, които са два ракъта.
- 7- Теуеррук- това означава изпълняващия намаза да седне на земята, като поставя левия си крак под десния, а десния го поставя с изправено ходило и с упряни пръсти на земята.

Въпрос 129: Каква е разликата между еркъните, уаджибите и суннетите на намаза?

Еркъните: Когато бива изоставено нещо от тях, независимо дали е умишлено или несъзнателно, тогава намаза не се приема.

Уаджибите: Когато бива изоставено нещо от тях умишлено, тогава намаза не се приема, а ако е неумишлено, тогава изпълняващия намаз е задължен да направи две поправителни седждета.

Суннетите: Желателно е да се спазват, но изоставянето им, било то умишлено или несъзнателно, не е причина намаза да не се приеме.

⁸³ Първото казване на „Аллаху Екбер“, с което започва намаза.

Въпрос 130: Как се изпълнява намаза?

Описанието на намаза, което е наследено от Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ е следното:

- 1- Мюсюлманина се обръща по посока кибле (към Кябе в Мекка), възнамерява изпълнението на намаза, за които е застанал със сърцето си, без да произнася нищо, след това стоейки прав изрича въспителния (първия) текбир, казвайки: „Аллаху Екбер“, гледайки с погледа си към мястото, на което ще поставя главата си по време на седжде.
- 2- При изричането на въспителния текбир си вдига ръцете наравно с раменете или наравно с ушите. След това поставя дясната си ръка върху лявата – учените са в разногласие за точното място на поставянето им. Някои казват на гърдите, други под пъпа, трети над пъпа, а четвърти предпочитат самия човек, които изпълнява намаза да си избере (между споменаните места). Няма проблем по отношение на това.
- 3- Желателно е (суннет е) да се започне намаза с един от въспителните призиви дуа, които са потвърдени от Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/. От тях е:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، وَ تَبَارَكَ اسْمُكَ ، وَ تَعَالَى جَدُّكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

„Субханеке-ллахумме уе бихамдик, уе тебаракесмук, уе теаалая джеддук, уе ля иляхе гайрук.“

”Пречист си Ти, о, Аллах, и хвала на Теб! Благословено е Твоето име и е всевишно Твоето величие. Няма друг бог освен Теб!”

Това е въспителната дуа, с която повечето предци са започвали намаза си, а Умер ибн Ел- Хаттаб я рецитирал на глас и е обучавал на нея останалите хора.

- 4- След въспителната дуа казва:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

„Еузу билляхи минеш-шейтанир-раджиим, бисмилляхир-рахманир-рахииим“

„При Аллах търся убежище да ме опази от прокудения шейтан. С името на Аллах Всемиловичивия, Милосърдния“.

След това чете сура Ел- Фатиха и след нея чете онова, което му е лесно от Корана.

- 5- След това казва „Аллаху Екбер“ вдигайки ръцете си наравно с рамената или ушите и отива на руку (заставайки с изправени крака, наведен напред с хоризонтално разположен гръб). Изравнява главата си с гърба, не я държи наведена, нито вдигната, обхваща колената с ръцете си разтваряйки пръстите, застава в това положение запазвайки спокойствие и казва:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ

Субхане раббийел-азим

“Пречист е Великият ми Господар!”

Най- доброто е да го каже три пъти.

- 6- Вдига си главата от руку изправяйки се, казвайки при изправянето, ако е имам или изпълнява намаза самостоятелно:

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

**Семиаллаху лимен хамидех.
“Аллах чува онзи, който Го прославя!”**

и вдига ръцете си наравно с раменете или ушите. След като вече е прав - това се отнася както за имама и изпълняващия намаза самостоятелно, така и за човека отслужващ намаза зад имам - тогава казва:

رَبَّنَا وَكَأَنَّكَ الْحَمْدُ

**Раббена уе лекел-хамд
“Господарю наш, за Теб е прославата. ”**

и ако желае може да добави:

مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ

Мил’е-с-семауати уе мил’ел’ърд, уе мил’е ма ши’те мин шеи’ин беад

**(Прослава) изпълваща небесата, изпълваща Земята и изпълваща това,
което пожелаеш след това”**

Така изпълняващия намаза трябва да се успокои напълно стоейки прав и да прихване ръцете си, както ги бе прихванал при първото стоене прав. И ако иска може да ги пусне изправени надолу, не е проблем.

- 7- Отива на седжде казвайки "Аллаху екбер", поставяйки колената си преди ръцете, но ако иска може да постави и ръцете си преди колената. Насочва пръстите на краката и на ръцете си по посока кибле, като пръстите на ръцете ги държи събрани един до друг, и извършва седжде на седем части от тялото: Челото заедно с носа; двете длани, двете колена и възглавничните на пръстите на краката. Остава в спокойно положение по време на седжде и казва:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

**„Субхане рабиййел- еаля“
„Пречист е Всевъшнийят ми Господар!“**

По- доброто е да каже това три пъти и да отдалечи лактите от хълбока си, както и стомаха от бедрата си, лактите от бедрата си и да ги вдигне от земята (т.е. да не опират лактите на земята). Желателно е да отправя дуа по време на седжде, защото то е от положенията, в които се приема дуата.

- 8- Вдига главата си казвайки „Аллаху екбер“ и застава в седнало положение (на колена), успокоявайки се. Простира левия си крак и сяда на него, а десния го

държи прав с насочени пръсти към кибле. Слага ръцете си на бедрата и колената и казва:

رَبِّ اغْفِرْ لِي

Рабби-г-фирли
„О, Господарю мой, опрости ми!“

Хубаво е да го повтори три пъти. Може също да каже (т.е. на мястото на предишното):

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَعَافِنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي

Аллахумме-гфир ли, уерхам-ни, уеаафини, уехдини, , уерзукни.
“О, Аллах, опрости ме! Помилвай ме, дари ми здраве, напъти ме, дай ми препитание,!”

- 9- Отива на второто седжде казвайки: „Аллаху екбер!“ и го извършва по същия начин както вече е извършил първото.
- 10- Вдига главата си казвайки „Аллаху екбер!“ и се изправя с краката си, поставяйки ръцете на колената си.⁸⁴ Изправя се за втория ракят, след това чете сура Ел- Фатха и след нея, от това, което му е лесно от Корана и изпълнява втория ракят по същия начин както е изпълнил първия.
- 11- Ако намаза е от два ракята, като сутрешния намаз или джума намаз, сяда на колене след изправянето от второто седжде (на втория ракят) поставяйки дясното ходило право с пръсти насочени към кибле и упряни въглавнични на пръстите на земята, а лявото ходило го простира и сяда на него. Слага дясната си ръка на дясното си бедно, свива всички пръсти, освен показалеца, с него показва знака на единобожието⁸⁵. А лявата си ръка я поставя на лявото си бедро и изпънати пръсти (към кибле).
- 12- Изрича засвидетелстването по време на седането на колена, а то е:

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ،
السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Ет-техийяту лилляхи, уес-салеуату, ует-тайибат. Есселяму алейке ейюухен-небийю уе рахметуллахи уе беракятух. Ес-селяму алейна уе аля ибадилля-хис-салихин. Ешхеду елля иляхе иллеллаху уе ешхеду енне Мухаммеден абдуху уе расулюх.

“Почитанията са за Аллах, и молитвите, и добри дела! Мир за теб, о, пейгамберино, и милосърдие от Аллах, и благодат от Него! Мир за нас и за праведните раби на Аллах! Свидетелствам, че няма друг бог [достоеен да му

⁸⁴ Ако не му е лесно така, тогава се упира с ръцете си на земята. Някои от учените считат за желателно да се поседне за кратко на колена при изправянето за втори и четвърти ракят, това посядане се нарича „отпочиващо посядане“.

⁸⁵ Има и друго описание от Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ за пръстите на дясната ръка, то е: Да се свият малкия и безименния пръст, да се направи хълка с палеца и средния и да се показва напред с изпънат показалец.

се прави ибадет с искреност], освен Аллах и свидетелствам, че Мухаммед е Негов раб и Пратеник!”

След това отправя салеуат (благослов) на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, чрез салеуата на Ибрахим, а той е да изрече:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Аллахумме салли аля Мухаммедин уе аля аали Мухаммед, кема саллейте аля Ибрахиме уе аля аали Ибрахим, иннеке хамидум-меджид. Аллахумме барик аля Мухаммедин уе аля аали Мухаммед, кема баракте аля Ибрахиме уе аля аали Ибрахим, иннеке хамидум-меджид

“О, Аллах, благослови Мухаммед и семейството на Мухаммед, както си благословил Ибрахим и рода на Ибрахим! Ти си Преславен, Велик! О, Аллах, дари благодат на Мухаммед и на семейството на Мухаммед, както си дарил благодат на Ибрахим и на рода на Ибрахим! Ти си Преславен, Велик.”

След това търси убежище при Аллах да го опази от четири неща, като казва:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ،
وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

Аллахумме инни еузу бике мин азаби джехеннем, уе мин азабил-кабри, уе мин фитнетил-мехйа уел-мемат, уе мин фитнетил-месихид-деджджал.

“О, Аллах, моля те да ме опазиш от мъчението в джехеннема и от мъчението в гроба, и от изпитанието на живота и смъртта, и от изпитанието на лъжливия месия Ед-деджджал!”

След това прави каквато пожелае дуа за доброто на земния и в отвъдния живот.

13- Дава селям надясно, като това става с нормален селям, тоест да не удължава много, казвайки:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

Ес-селяму алейкум уе рахметуллах

„Спокойствието [мира] да е над вас и милоста на Аллах. ”

След това дава селям на ляво по същия начин, казвайки:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

Ес-селяму алейкум уе рахметуллах

„Спокойствието [мира] да е над вас и милоста на Аллах. ”

14- Когато намаза е от три ракъта като мегриб (вечерния) или от четири като зухр, аср и иша (обедния, следобедния и нощния), тогава кланящия се чете споменатото по-горе засвидетелстване (ет-техийяту лилляхи...), което се явява като първо засвидетелстване след това се изправя с краката си, опирайки се с ръцете си на колената, вдигайки (непосредствено след изправянето) ръцете си наравно с раменете или ушите, казвайки (при самото изправяне: **„Аллаху екбер!“**). След това чете само сура Ел-Фатиха и извършва до край останалите неща от този (трети) ракът, след това сядва (на колене) и засвидетелства с ет-техийяту, чете Аллахумме салли и Аллахумме барих, (отправя дуа) и дава селям на двете страни (при мегриб). А ако намаза е четири ракъта, както е при зухр, аср и иша, тогава след четвъртия ракът дава селям на двете страни, така както споменахме, че се прави при изпълнението на два ракъта. Това засвидетелстване се нарича „последно засвидетелстване“.

15- Желателно е (суннет е) отслужващия намаз да каже веднага след селяма:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

Аллахумме ентес-селяму, уе минкес-селяму, тебаракте я зел-джеляли уел-икрам.

“О, Аллах, Ти си мирът и от Теб е мирът! Благословен си Ти, Владетелю на величието и на почитта!”

След това казва:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

Ля иляхе илле-плаху уахдеху ля шерике лех, лехул-мулку уе лехул-хамду уе хуе аля кулли шейн кадир. Аллахумме ля мания лима еатайт, уе ля мутийе лима менеат, уе ля йенфеу зел-джедди минкел-джедд. Ля хауля уе ля ку’уеете илля биллях, ля иляхе илляллаху уе ля неабуду илля иййяху, лехунниамету уе лехул-федл, уе лехус-сенаул-хасен, ля иляхе илляллаху мухлисине лехуддин, уе леу керихел-кяфирун.

Ля иляхе илле-плаху уахдеху ля шерике лех, лехул-мулку уе лехул-хамду уе хуе аля кулли шейн кадир. Аллахумме ля мания лима еатайт, уе ля мутийе лима менеат, уе ля йенфеу зел-джедди минкел-джедд. Ля хауля уе ля ку’уеете илля биллях, ля иляхе илляллаху уе ля неабуду илля иййяху, лехунниамету уе лехул-федл, уе лехус-сенаул-хасен, ля иляхе илляллаху мухлисине лехуддин, уе леу керихел-кяфирун.

“Няма друг бог [достоеен да му се прави ибадет с искреност], освен Аллах, Един е Той, няма съдружник. Негово е владението, за Него е прославата. Той за всяко нещо има сила. О, Аллах, никой не може да възпре онова, което Ти си дал и никой не може да даде онова, което Ти си възбранил. Не ще бъде от полза при Теб почитта на почитания.”

„Няма сила и няма мощ освен чрез Аллах и не правим ибадет освен на Него, на Него принадлежи благодатта и Негово е Превъзходството, и за Него е добрата прослава. Няма друг Бог [достоеен да му се прави Ибадет с

искреност], освен Аллах, искрени Нему в религията дори да ненавиждат това неверниците.”

След това казва:

Тридесет и три пъти „Субханеллах” (Пречист е Аллах), тридесет и три пъти „Елхамдулиллях” (Слава на Аллах) и тридесет и три пъти „Аллаху екбер” (Аллах е най-Велик).

след това казва допълвайки сто пъти:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ля иляхе иллеллаху уахдеху ля шерике лех, лехул-мулку уе лехул- хамду уе хуе аля кулли шейин кадир.

“Няма друг [истински] бог [достоеен да му се прави ибадет с право] освен Аллах, Един е Той, няма съдружник. Негово е владението, за Него е прославата. Той за всяко нещо има сила.”

След това четете айета за Престола (255 аyet от сура Ел- Бакара) и Ел- Муауизат (сурите за търсене на убежище), а те са: Сура Ел- Ихляс, сура Ел- Фелек и сура Ен- Нас.

Въпрос 131: Кои са нещата, които анулират намаза?

Най- важните неща, които анулират намаза са осем, те са:

- 1- Умишлено говорене. Що се отнася до говоренето при забрава или незнание, то не разваля намаза⁸⁶.
- 2- Смеене.
- 3- Ядене и пиене.
- 4- Умишленото откриване на аурета (частите от тялото, които трябва да бъдат покрити по време на намаз).
- 5- Голямо отклонение от посоката кибле (към кябе) чрез въртене или обръщане на гръб към кибле.
- 6- Многото последователни напразни движения по време на намаз.
- 7- Анулиране на абдеста/ чистотата.
- 8- Пропускане на основа или условие от основите (еркян) и условията (шурут) на намаза, или умишленото изоставяне на нещо, което е уаджиб (задължително).

Има забранени неща, които не е позволено да се извършват по време на намаз:

Например: Повдигането на погледа към небето, изпреварването на имама по време на групов намаз или присъствието на групов намаз миришейки лошо.

Въпрос 132: Какви са всеобхватните ползи на намаза?

⁸⁶ Бел. на преводача: „Учените по фикх са единодушни, че който проговори умишлено по време на намаз, той разваля намаза си, но са в разногласие по отношение на онзи, който проговори забравяйки или незнаейки. Те се разделят на две мнения:

Първото мнение: Не се разваля намаза му. Това е мнението на маликийте, шафитийте и ханбелиите в едно от преданията им.

Второто мнение: Неговия намаз се анулира, става невалиден и той трябва да го отслужи наново. Това е мнението на ханефиите и ханбелиите в по- известното становище в техния мезхеб.

- 1- Намаза изтрива греховете, грешките, злините и лошите постъпки и е изкупление за тях.
- 2- Намаза е логото на праведните хора, той е връзката на раба (покорния човек) с Господаря на Световете.
- 3- Намаза способства мюсюлманина да бъде под специалната грижа и закрила на Всевишния Аллах, чрез него Аллах го предпазва от лошите за него неща и бедите.
- 4- Намаза е спокойствие за сърцето, щастие в гърдите и радост за душата.
- 5- Намаза е нещото, което предпазва от покварата и порицаното.
- 6- Намаза е нещото, което крепи човека и чрез което човека търси помощ (от Аллах) при трудности, нещастия и несгоди.

ГЛАВА ТРИНАДЕСЕТА

ЗЕКЯТ

Въпрос 133: Какво означава зекят?

Зекят (задължителната милостиня) е: Задължителен дял от определено имущество, който се дава на определени групи хора, в определено време.

Въпрос 134: Какво е доказателството, че зекята е задължителен?

Зекята е огромно задължение, той е една от основите на Исляма. Доказателствата за задължителния му характер са от Корана, суннета и единодушието на учените (иджма).

От Корана са Словата на Всевишния Аллах: „...и **давайте зекята**,...“⁸⁷

От суннета, това е преданието от ибн Умер */радийеллаху анху/*, който е казал: „Пратеникът на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* каза: „**Ислямът е изграден върху пет основи: Засвидетелстването, че няма друг [истински] бог, [достоеен да се обожествява с право], освен Аллах и засвидетелстването, че Мухаммед е пратеник на Аллах; изпълнението на намаза; даването на зекята; извършването на хаджа при дома [Кябе] и говеенето през Рамадан.**“⁸⁸

Що се отнася до единодушието на учените (иджма): Всички мюсюлмани са единодушни, че зекята е задължителен и успорването на задължителността му е неверие.

Въпрос 135: Какво е имуществото, за което е задължение да се дава зекят?

Имуществата, за които трябва да се дава зекят са пет, те са:

- 1- Пасящи животни (, които са на паша и не се хранят) от бехимету ел- ен'аам. Бехимету ел- Ен'аам са камили, крави, овце и кози.
- 2- Това, което расте от земята като продукция.
- 3- Двете основни парични единици, злато и сребро- всяка една парична единица от хартиени валути заема тяхното място и за нея се дава зекят.
- 4- Търговски стоки (и всяко нещо, което е с намерение за търговия или продажба).
- 5- Полезни изкопаеми, руда и намерено богатство останало от предишни народи живели в миналото.

Въпрос 136: Какви са условията, за да бъде зекята задължителен?

Условията, за да бъде зекята задължителен са четири, те са:

- 1- Ислям (човека да е мюсюлманин, да е приел Исляма).
- 2- Свобода (човека да не е роб).
- 3- Да е достигната определената граница наречена нисаб.
- 4- Човека да е реален собственик на имуществото.

⁸⁷ Ел- Бакара: 43.

⁸⁸ Ел- Бухари: 8, Муслим: 21.

- 5- Да се е навършила една година (откакто е достигнат нисаба) при златото, среброто, паричните валути, животните и търговските стоки.⁸⁹

Въпрос 137: На кой се полага да му се даде зекята?

Тези, на които се полага да се даде зекята са: Хората, които имат право да вземат зекят понеже попадат в една или повече от осемте групи, които Всевишният Аллах споменава, и на които ограничава да се дава зекята, в Словата Си: „**Зекята е за бедняците и за нуждаещите се, и за онези, които я събират, и за приобщаването на сърцата [към Исляма], и за [откуп на] робите, и за длъжниците, и за тези по пътя на Аллах, и за пътника [в неволя], задължение от Аллах. Аллах е всезнаещ, премъдър.**“⁹⁰

Въпрос 138: Какви са всеобхватните ползи на зекята?

Ползите на зекята са много, от тях са:

- 1- Подпомагане на нуждаещите се, бедните и изпадналите в нужда.
- 2- Взаимопомощ и постигане на социална подкрепа и състрадание, като чрез него се утвърждават обичта и грижата между богатите и бедните.
- 3- Опазване на имуществото/богатството, залагане на берекет в него и увеличаването му, както и намножаването му от Всевишния Аллах за даващия зекята.
- 4- Спускането на много благини и добри неща от Аллах, както и отблъскване на злите неща и наказанията.

⁸⁹ Що се отнася до посевите и продукцията от земята, за тях се дава зекята при брането им, а за полезните изкопаеми и намереното имущество от предишни народи, то се дава при самото намиране или добиване. Що се отнася до продукцията от пасящите животни и печалбата от търговските стоки, за тях периода на зекята се счита спрямо периода му при основата им (животното или търговските стоки).

⁹⁰ Ет- Теубе: 60.

ГЛАВА ЧЕТИРИНАДЕСЕТА

ГОВЕЕНЕ

Въпрос 139: Какво означава говеене (саум)?

Говеене (на арабски саум) е: Служене на Всевишния Аллах чрез въздържане от храна, пиене и останалите неща, които развалят говеенето, откакто зората се пукне до залеза на слънцето.

Въпрос 140: Какво е доказателството, че е задължение да се говее през месец Рамадан?

Говеенето през месец Рамадан е една от основите на Исляма и от великите задължения в него.

Доказателствата за задължителния му характер са от Корана, суннета и единодушието при мюсюлманите (иджма).

Що се отнася до Корана, това са Словата на Всевишния Аллах: „**О, вярващи, предписано ви е говеенето, както бе предписано и за онези преди вас, за да се побоите**“⁹¹

Що се отнася до суннета, това е хадиса предаден от ибн Умер /радийеллаху анху/, който е казал: „Пратеникът на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: „Ислямът е изграден върху пет основи: Засвидетелстването, че няма друг [истински] бог, [достоеен да се обожествява с право], освен Аллах и засвидетелстването, че Мухаммед е пратеник на Аллах; изпълнението на намаза; даването на зекята; извършването на хаджа при дома [Кябе] и говеенето през Рамадан.“⁹²

Що се отнася до единодушието (иджма), мюсюлманите са единодушни, че говеенето през месец Рамадан е задължително, а оспорването на задължителния му характер е неверие.

Въпрос 141: Каква е мъдростта от озаконяването на говеенето?

Мъдростта от озаконяването на говеенето е, че то е средство за постигане на богобоязън чрез извършване на повелите и странене от забраните на Аллах. Доказателството са Словата на Аллах: „ **О, вярващи, предписано ви е говеенето, както бе предписано и за онези преди вас, за да се побоите.**“⁹³

Също така от доказателствата са думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/: „Който не изостави думите съдържащи лъжа и прилагането им, то Аллах няма нужда този човек да изоставя храната и пиенето.“⁹⁴

Въпрос 142: Кои са условията, при които говеенето става задължително?

Условията, при които говеенето задължително са шест, те са:

⁹¹ Ел- Бакара: 183.

⁹² Ел- Бухари: 8, Муслим: 21.

⁹³ Ел- Бакара: 183.

⁹⁴ Ел- Бухари: 1903. Предава се и от Ебу Дауд, Ет- Тирмизи, Ен- Несайи и ибн Мадже.

- 1- Ислям (човека да е мюсюлманин/ да е приел Исляма).
- 2- Пълнолетие (според Исляма).
- 3- Разум.
- 4- Възможност за говеене (като да не е болен от болест възпрепятстваща говеенето и т.н.
- 5- Човека да не е пътник.
- 6- Жената да не е в месечен цикъл или средродилно течение.

Въпрос 143: Кои са основателните неща, които позволяват на човек да не говее или да разговее през ден от дните на месец Рамадан?

Основателните неща, които правят позволено на човек разговяването през деня на Рамадан или го извиняват да не говее са пет, те са:

- 1- Болест или старост, които правят говеенето непосилно за човека.
- 2- Пътуване.
- 3- Месечен цикъл или следродилно течение.
- 4- Бременността, когато тя предизвиква непосилност за жената да говее или има опасност за бременната жена или за плода.
- 5- Кърменето, когато говеенето е непосилно за майката или говеенето представлява трудност за нея или за кърмачето.

Въпрос 144: Кои са нещата, които анулират говеенето?

Анулиращите неща говеенето са седем, те са:

- 1- Полов контакт.
- 2- Отделянето на семенна течност или достигането до оргазъм по собствен избор.
- 3- Умишленото ядене и пиене.
- 4- Всяко нещо, което заема становището за храна и пиене, като подхранващи инжекции, вливане на кръв, хемодиализа.
- 5- Изтеглянето на кръв чрез хиджама. Тук спада и кръводаряването.
- 6- Умишленото повръщане чрез изкарване на храната и пиенето налични в стомаха.
- 7- Появана на месечен цикъл или следродилно течение.

Въпрос 145: При кои случаи анулиращите неща говеенето са причина говеещия да разговее?

Анулиращите неща говеенето не прекъсват говеенето на говеещия, освен в три ситуации:

- 1- Когато говеещия е наясно с постановлението за тях и е наясно с времето (в което се намира, че не му е позволено да разговява).
- 2- Когато говеещия е наясно с факта, че говее, (не е разговял поради забравя).
- 3- Когато говеещия извърши нещото, което анулира говеенето му по собствен избор.

Въпрос 146: Кои са нещата, които не развалят говеенето на говеещия?

- 1- Използването на капки за очи и капки за уши. Но не и капки за нос, те развалят говеенето.
- 2- Използването на инхалатор за астма и кислороден газ.
- 3- Използването на неподхранващи инжекции, като болкоуспокоителни, инсулин при диабетиците, ваксини.
- 4- Вкусването на храната, без да достига гърлото.

- 5- Използването на супозитории и клизма.
- 6- Поглъщане на слюнка.
- 7- Използване на парфюми (и подобните на тях). Що се отнася до бухурите (нещата, които отделят приятна миризма чрез дим), по- добре е да се страни от тях.
- 8- Охлаждането с вода (студен душ) или плуване.
- 9- Излизане на мезии (предеякулационна течност), както и достигането до оргазъм по време на сън, то не разваля говеенето, защото не е пожелание на човека.
- 10- Използването на мисвак и миенето на зъбите с паста, когато говеещия се предпазва тя да не попада в гърлото.
- 11- Яденето или пиенето по време на забрава.
- 12- Гастроскопия.

Въпрос 147: Кои са желателните неща (суннетите) на говеенето?

Суннет е за говеещия да съблюдава по време на говеенето следните неща:

- 1- Сахур (яденето и пиенето преди настъпване на зората) и отлагането му до самото пукване на зората.
- 2- Избързване с разговяването.
- 3- Отправяне на дуа по време на говеенето.
- 4- Раздаване на повече садака (милостиня).
- 5- Отслужването на намаз през нощта (киямуллейл) и изпълнението на терауих намаз.
- 6- Извършването на умра (през Рамадан).
- 7- Многото четене на Свещения Коран.
- 8- Честото споменаване на Всевишния Аллах.
- 9- Като цяло говеещия да се труди повече при извършването на добри- праведни дела през последните десет нощи от месец Рамадан.
- 10- Иатикяф, което означава: „Привързването към джамията целейки покорство на Всевишния Аллах.“. И най- вече това да бъде през последните десет денонощия от Рамадан, като с това се цели следване примера на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ и търсене на нощта Ел- Кадр.

Въпрос 148: Какви са всеобхватните ползи на говеенето?

Всеобхватните ползи на говеенето са много, от тях са:

- 1- Сдобиване с богобоязън от Аллах чрез извършване на Неговите повели и странене от Неговите забрани.
- 2- Възпитаването на душата на добри обноски, търпение и състрадателност.
- 3- Напомняне за огромните благодати дадени от Аллах на хората, от храна и пиене.
- 4- Напомняне за нуждите на хората изпаднали в нужда и бедност, съчувствие към тях и постъпване с добротворство и помощ към тях.
- 5- Опазване на здравето и доброто състояние на тялото.

ГЛАВА ПЕТНАДЕСЕТА

ХАДЖ

Въпрос 149: Какво означава хадж?

Хадж е: Стремех към свещените места, за да се извършат определени ибадети, на определените за тях места, в определеното за тях време, с намерение ибадет (служене) на Превеликия и Всемогъщ Аллах.

Въпрос 150: Какво е доказателството, че хаджа е задължителен?

Хаджа при Дома на Аллах Ел- Хараам е една от основите на Исляма и от великите задължения в него.

Доказателствата за задължителния му характер са от Корана, суннета и единодушието при мюсюлманите (иджма).

Що се отнася до Корана, това са Словата на Всевишния Аллах: **„И дълг на хората към Аллах е поклонението хадж при Дома за онзи, който може да отиде, а който откаже Аллах не се нуждае от световите.“**⁹⁵

Що се отнася до суннета, това е хадиса предаден от ибн Умер /радийеллаху анху/, който е казал: „Пратеникът на Аллах /саллеллаху алейхи уе селлем/ каза: **„Ислямът е изграден върху пет основи: Засвидетелстването, че няма друг [истински] бог, [достоеен да се обожествява с право], освен Аллах и засвидетелстването, че Мухаммед е пратеник на Аллах; изпълнението на намаза; даването на зекята; извършването на хаджа при дома [Кябе] и говеенето през Рамадан.“**⁹⁶

Що се отнася до единодушието (иджма), мюсюлманите са единодушни, че извършването на хадж за имащия възможност е задължително веднъж през живота, а оспорването на задължителния му характер е неверие.

Въпрос 151: Кои са условията, при които хаджа става задължителен?

Условията, при които извършването на хадж става задължително са пет, те са:

- 1- Ислям.
- 2- Разумност.
- 3- Пълнолетие според Исляма.
- 4- Цялостна свобода (т.е. човека да не е роб).
- 5- Възможност (физическа и финансова).

Въпрос 152: Какви са видовете хадж?

Видовете хадж са три, те са:

⁹⁵ Аали Имран: 97.

⁹⁶ Ел- Бухари: 8, Муслим: 21.

- 1- **Теметтуа:** това означава да се влезе в ихрам⁹⁷ през месеците на хаджа, (за да се извъшри умра), след това да се излезе от ихрама на умрата и след това да се влезе отново в ихрам в деня ет- теруийе (за извършване на хаджа, ет- теруийе- това е осмия ден от месец Зул- Хидже).
- 2- **Киран:** това е човек да влезе в ихрам извършвайки с него умра и хадж заедно (без да излиза от ихрама между тях).
- 3- **Ифрад:** Това е да се влезе в ихрам само, за да се извърши хадж.

Човека извършващ киран и човека извършващ ифрад извършват едни и същи действия, но разликата, е, че на извършващия киран му е задължение да заколи курбан, а на извършващия ифрад не му е.

Въпрос 153: Какво е описанието на хаджа?

Описанието на най- превъзходния вид хадж – теметтуа – накратко и в опростен вариант е следното:

- 1- **Мюсюлманина е задължен да влезе в ихрам от миката⁹⁸**, през който преминава или границите, които са наравно с него. Когато стигне при миката се изкъпва и се парфюмира, ако има такава възможност, след това мъжа слага двете парчета ихрам, горното и долното, които парчета е най- добре да бъдат бели. А жената облича каквито пожелае дреги, но без да показва красотата си. След това възнамерява да влезе в ихрам за умра, след задължителен или допълнителен намаз⁹⁹. След това казва: „Аллахумме леббейке умратен!“, „О, Аллах, отзовах Ти се с Умра!“. След това започва да прави телбийе, изричайки:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنِّعْمَةَ، لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ

„Леббейке- л- лахумме, леббейк! Леббейке ля шерике леке леббейк. Инне- л- хамде уе- н- ниамете леке уе- л- мулк, ля шерике лек.“

„Отзовах Ти се о, Аллах, отзовах Ти се! Отзовах Ти се, нямаш Ти съдружник, отзовах Ти се. Наистина, възхвалата и благодатта са Твои, както и властта, нямаш Ти Съдружник!“

Това се произнася на висок глас от мъжете и тихо от жените и се повтаря, докато извършващия умра започне за извършва тавафа (обикалянето) около Кябе.

- 2- **Когато извършващия умра пристигне в Мекка, той започва с извършването на таваф около Кябе, обикаляйки седем пъти около него.** Започва от черния камък казвайки: „**Аллаху екбер!**“ и приключва при него. По време на обиколките споменава Аллах и отправя дуа, със споменаване и дуа каквито пожелае (от озаконените). Най- доброто е да приключва всяка обиколка с онаследената дуа (от Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/): „**Раббена аатина фи- д- дунйя хасенетен уе фи- л- аахирати хасенетен, уе кина азабе- н- нар!**“. „О, Господарю наш, дари ни с добро в земния живот, и с добро в

⁹⁷ Положение, при което на човек стават възбранени определени неща поради извършване на хадж или умра, неща, които до преди влизането в ихрам му са били позволени.

⁹⁸ Определено място, при което желаещия да извърши хадж или умра е длъжен да влезе в ихрам и да възнамери извършването на хаджа или умрата.

⁹⁹ Според болшинството от учени е суннет след като човек извърши абдест, преди да влезе в ихрам, да кланя два ракята допълнителен намаз, ако не е време за задължителен.

отвѣдния живот и ни пази от наказанието в огъня!“ След това (след приключването на седемте обиколки таваф) отслужва два ракята намаз зад мястото на Ибрахим (мекам Ибрахим), ако има възможност, дори да е далеч от него. А ако няма възможност, тогава където и да е от джамията.

- 3- След приключването с тавафа се отправя към (възвишението) Саффа,** изкачва се на него, обръща се към Кябе, възхвалява Аллах, казвайки: „**Елхамдулиллях!**“, казва: „**Аллаху екбер!**“ и изрича следните думи: „**Ля иляхе илляллаху уахдеху ля шерикелех, леху- л- мулку уе леху- л- хамду, уе хууе аля кулли шеи‘йн кадир! Ля иляхе илляллаху уахдех, енджезе уадех, уе несара абдех, уе хеземе- л- ехзабе уахдех.**“, „**Няма друг [истински]бог, [достоеен да се обожествява с право] освен Аллах, Единствен е той, няма Той съдружник. Негова е властта и за Него е възхвалата, Той за всяко нещо има сила! Няма друг [истински]бог, [достоеен да се обожествява с право] освен Аллах, Единствен е той, Той изпълни обещанието Си, подкрепи раба Си, и единствено Той разгроми множествата (съюзените племена).** След това с вдигнати ръце отправя каквато дуа пожелае, като е редно това нещо да го повтори три пъти.

След това слиза (от Саффа) и върви правейки сай (обиколки между двата хълма Саффа и Меруа) за умрата. Сайя е седем обиколки¹⁰⁰, като се тича между двете зелени лампи и се върви нормално преди и след тях. След това (след първата обиколка от Саффа към Меруа) се изкачва на Меруа, възхвалява Аллах и прави същото, което вече е направил при Саффа. Ако има възможност го повтаря три пъти.

Няма специално споменаване на Аллах (зикр) по време на тавафа или сайя, но човека споменава Аллах с неща, които му са лесни, същото се отнася и за дуата и четенето на Коран. Но е хубаво да се придържа към дуите и споменаванията на Аллах, които присъстват от Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*.

- 4- След като извършващия умра приключи със сайя между Саффа и Меруа, той бръсне или подстригва косата си,** като по- превъзходното е да се подстриже, за да може бръсненето да остане при излизането от ихрама на хаджа. След това се къпе и се парфюмира, ако има такава възможност. Така той приключва с умрата и за него става позволено всяко нещо, което му е било забранено по време на ихрам.
- 5- Когато настъпи деня теруийе – това е осмия ден от месец Зул-хидже -,** тогава е суннет за хаджията да влезе в ихрам от мястото, на което се намира, като се изкъпва и се парфюмира, ако има възможност и след това облича дрехите ихрам (ако е мъж) и влиза в ихрам казвайки: „**Леббейкеллахумме хаджан!**“, „**Отзовах Ти се о, Аллах с Хадж!**“. След това прави много телбийе, това е да казва: „**Леббейке- л- лахумме, леббейк! Леббейке ля шерике леке леббейк. Инне-л- хамде уе- н- ниамете леке уе- л- мулк, ля шерике лек.**“, „**Отзовах Ти се о, Аллах, отзовах Ти се! Отзовах Ти се, нямаш Ти съдружник, отзовах Ти се. Наистина, възхвалата и благодатта са Твои, както и властта, нямаш Ти Съдружник!**“. И не престава да прави телбийе, докато не захвърли големия джемарат през първия ден на колене на курбаните (деня ен- нехр).
- 6- След това отива към местността Мина,** там остлужва зухр, аср, мегриб, иша и феджр (обедния, следобедния, вечерния, нощния и сутрешния намаз). Като намазите от четири ракята ги съкращава на два, но без да ги събира.

¹⁰⁰ Обиколките се броят по следния начин: От Саффа до Меруа една, от Меруа до Саффа две, от Саффа до Меруа три и т.н. По този начин Сая приключва при Меруа.

- 7- Когато изгрее слънцето през деветия ден от месец Зулхидже, тогава хаджията се отправя със спокойствие и смиреност към местността Арафат.** Там отслужва намазите зухр и аср, като ги събира във времето за зухр и ги съкращава на два ракята. Отслужва ги с един езан и два икамета. Задължение е на хаджията да бъде убеден, че е вътре в границите на Арафат. Целия Арафат е място за пресой (за хаджиите в този ден). Така той отправя много дуа и споменава много Аллах с обърнато лице към кибле, с вдигнати ръце, следвайки примера на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*. И не излиза от Арафат, докато не залезе слънцето.
- 8- Когато слънцето залезе, тогава хаджията излиза от Арафат и се отправя към Музделифе със спокойствие и смиреност, произнасяйки телбийе.** След като пристигне на музделифе, той отслужва мегриб и иша, събирайки и съкращавайки ги. След това остава на Музделифе, докато ослужи сутрешния намаз федж и започне да се развиделява. След изпълнението на сутрешния намаз споменава много Аллах и отправя много дуа с вдигнати ръце, обърнат към кибле, следвайки примета на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*.
- 9- Преди изгрев слънце хаджията се отправя към местността Мина, произнасяйки телбийе.** Но ако хаджията има нужда да си тръгне по рано (от Музделифе), като например както е при част от жените или слабите хора, или пък човека е силен и способен да остане, но трябва да тръгне с жените и слабите, тогава за него няма проблем да тръгне към Мина в края на нощта. Трябва да вземе със себе си седем малки камъчета за нахвърлянето на големия джемарат. Що се отнася до останалите камъчета (за останалите дни), тях може да ги вземе впоследствие от Мина. И дори да събере всички камъчета от Мина, за това няма проблем.
- 10- Когато хаджията пристигне на Мина извършва следните неща:**
- А) Нахвърляне на големия джемарат** (последния джемарат)- това е джамарата, който е най- близо до Мекка. Нахвърля го със седем камъчета.
 - Б) Колене на курбана-** това е задължение на хаджията извършващ хадж теметтуа или киран, но не и за извършващия ифрад.
 - В) Бръснене или подстригване на косата-** бръсненето е по- превъзходно. А жената подстригва косата си колкото мекия връх на пръстите (2-3 см).

Най- доброто е да се спазва тази последователност, но ако се направи едно от тях преди друго, няма проблем.

С нахвърлянето на джамарата и бръсненето или подстригването хаджията излиза от ихрам с първо излизане (частично излизане от ихрам). След това си облича дрехите и стават за него позловени всички неща, (които са станали забранени след влизането в ихрам), освен полов контакт. И ако излезе с първото излизане от ихрама само чрез нахвърляне на джемата (и бръснене или подстригване), за това няма проблем.

- 11- След това хаджията отива към Мекка и прави тавафа Ифада** (основния таваф на хаджа) и прави сай между Саффа и Меруа. Така чрез това нещо той излиза с второто излизане от ихрам (пълно излизане от ихрам) и за него става позлолено всичко, което му е било забранено по време на ихрама, дори и полова близост със съпругата.

Позволено е за хаджията да отложи тавата Ифада за след дните на престой на Мина и след последното нахвърляне на джамаратите. Ако той извърши тавафа Ифада в последния ден на хаджа си, тогава този таваф му е достатъчен, заема мястото на прощалния таваф (таваф ел- уеда).

- 12- Ако хаджията направи тавата Ифада през десетия ден от Зулхидже, тогава след него се връща към Мина.** Там той трябва да пренощува единадесетата,

дванадесетата и тринадесетата вечер от месец Зулхидже (тези нощи са нощите на дните тешрик¹⁰¹). И ако пренощува само две вечери, това е позволено.

13- Хаджията нахвърля трите джемарата през единадесетия и дванадесетия ден след като слънцето премине зенита си (връхната си точка) на обяд. И ако остане да пренощува и третата вечер, тогава на следващия ден (третия ден) нахвърля пак джемаратите. Започва с малкия, който е най- далеч от Мекка, след това средния и накрая големия, който всъщност е последния джемарат. Нахвърля всеки джемарат със седем малки камъчета, като ги хвърля последователно, един след друг и на всяко хвърляне казва: „**Аллаху Екбер**“.

Ако реши да пренощува само две вечери на Мина, тогава трябва да излезе от нея преди залеза на слънцето на дванадесетия ден от месец Зулхидже (третия ден от байряма). Но ако слънцето залезе и той все още е в Мина, тогава е задължен да остане и да пренощува и тринадесетата вечер, като на следващия ден е задължен да нахвърли отново трите джемарата. Най- превъзходното е да отложи тръгването си и да остане да пренощува и тринадесетата вечер.

Позволено е за болния и слабия човек да упълномощи друг да нахвърли джемаратите вместо него. Упълномощения нахвърля определения джемарат първо за себе си и непосредствено след това нахвърля за онзи, който го е упълномощил.

14- Когато хаджията пожелае да си тръгне от Мекка след като е приключил с делата от хаджа, тогава той трябва да извърши тавафа ифада (прощалния таваф). Този таваф е уаджиб (задължителен) за всички хаджи, с изключение на жените в месечен цикъл или следродилно течение и жителите на Мекка. С този таваф приключват всички обреди на хаджа, елхамдулиллах (слава на Аллах).

Въпрос 154: Кой са основите на хаджа?

Основите на хаджа са четири, те са:

- 1- Влизането в ихрам.
- 2- Престоя на Арафат.
- 3- Извършването на тавафа Ифада.
- 4- Извършването на сай между Саффа и Меруа.

Въпрос 155: Кой за задължителните неща (уаджибите) на хаджа?

Задължителните неща на хаджа са седем, те са:

- 1- Да се влезе в ихрам при един от микатите¹⁰².

¹⁰¹ Дните тешрик са 11,12 и 13 ден от м. Зулхидже.

¹⁰² Определените места като микати за хаджа са пет:

Първи: Зул- Хулейфе- това е миката за жителите на Медина и всеки, който се отправя към Мекка по техния път. Този микат е на 420 км. от Мекка, той е много близо до Медина, но е най- далечния от Мекка.

Втори: Ел- Джухфе- Това е миката за жителите на Шам (древна Сирия включваща: Северен Ирак, днешна Сирия, Йордания, Ливан, Палестина и части от Южна Турция) и всеки, който се отправя към Мекка по техния път. В ден днешен хората влизат в ихрам от Рабиг. Това е на 186 км. северно от Мекка.

Трети: Карн Ел- Меназил (наричан още: Ес- Сейл Ел- Кебир)- това е миката за жителите на Нежд (централната част на Саудитска Арабия) и всеки, който се отправя към Мекка по техния път. Този микат е на 78 км. източно от Мекка.

Четвърти: Йелемлем- Това е миката за жителите на Йемен и всеки, който се отправя към Мекка по техния път. Този микат е на 120 км. южно от Мекка.

- 2- Престоя на Арафат до нощта, за всеки, който е дошъл през деня.
- 3- Пренощуването на Музделифе през нощта на първия ден от байряма¹⁰³.
- 4- Пренощуването на Мина през нощите на дните тешрик.
- 5- Нахвърлянето на трите джемарата последователно.
- 6- Бръсненето или подстригването.
- 7- Прощален таваф за хаджиите, които не са в месечен цикъл, следродилно течение и не са от жителите на Мекка.

Въпрос 156: Кои са суннетите на хаджа?

Суннетите на хаджа са много, от тях са:

- 1- Извършването на гусул и парфюмирането преди влизането в ихрам.
- 2- Таваф кудум (таваф при пристигане) за онзи, който извършва хадж ифрад или киран.
- 3- Лекото тичане при първите три обиколки на тавафа кудум.
- 4- Откриване на дясното рамо при извършването на тавафа кудум.
- 5- Отслужването на два ракята намаз след таваф.
- 6- Пренощуването на Мина през нощта преди деня Арафат.
- 7- Изричането на телбийе от влизането в ихрам до нахвърлянето на големия джемарат (през първия ден от дните на байряма).
- 8- Събирането на зухр и аср във времето на зухр по време на престоя на Арафат, както и събирането на мегриб и иша на Музделифе при самото пристигане – ако няма опасност да изтече времето на иша (нощния намаз).

Въпрос 157: Каква е разликата между основите (еркян), задължителните неща (уаджиб) и суннетите на хаджа?

Основата (рукн)- без нея хаджа не се приема.

Задължителното нещо- този хаджия, който не го извърши е задължен да заколи курбан за пропуската като откуп.

Суннет- това е желателно да се извърши, и ако хаджията не го извърши, той няма грях или наказание за това.

Въпрос 158: Кой са нещата наречени „мехзурат ел- ихрам“ за хаджията и умрадхията?

Мехзурат ел- ихрам: Това за забранените неща за човека влязал в ихрам за хадж или умра, те се разделят на три групи:

Първа група: Неща, които се отнасят както за мъже, така и за жени, те са осем забранени неща:

- 1- Полов контакт.
- 2- Галене и докосване с изпитване на удоволствие, както и насладата между съпрузите, която не е полов контакт.
- 3- Сключването на религиозен брак- никях.
- 4- Премахването на коса и косми от тялото.
- 5- Рязането и премахването на нокти.
- 6- Парфюмирането и използването на ароматни неща.

Пети: Зату Ирк- Това е миката за жителите на Ирак. Този микат е на разстояние 100 км. източно от Мекка.

¹⁰³ Според лунния календар нощта предхожда деня и новото денонощие настъпва със залеза на слънцето и приключва с него.

- 7- Ловуването.
- 8- Обличането на ръкавици.

Втора група: Неща, които са забранени само за мъжете, те са две:

- 1- Покриване на главата с неща допиращи се до нея (като шапка, дреха, шал и т.н.)
- 2- Обличане на шити дрехи или скроени дрехи, дори да е само при определена част от тялото.

Трета група: Неща, които са забранени само за жените, това е да се покрива лицето с никаб и фередже (бурка).¹⁰⁴

Въпрос 159: Какво е постановлението за онзи, който извърши нещо от мехзурат ел- ихрам?

За извършителя на нещо от мехзурат ел- ихрам има три положения:

Първо положение: Да е извършил определеното нещо знаейки за него, че е забранено, без да е забравил или да е бил принуден, без да има основателна причина или налагаща го нужда. Този човек е извършил грях – за него има грях - и той трябва да направи откуп (фидйе) или нещото, което му е станало дълг да го извърши заради извършването на едно от нещата забранени по време на ихрам.

Второ положение: Да е извършил определеното нещо знаейки за него, че е забранено, без да е забравил или да е бил принуден, но е имал основателна (крайно налагаща) причина за това. Този човек трябва да направи откуп (фидйе) или нещото, което му е станало дълг да го извърши заради извършването на едно от нещата забранени по време на ихрам. Но тук за него няма грях.

Трето положение: Да е извършил определеното нещо поради незнание, забрава, принуда, или е било по време на сън. За този човек няма грях нито е длъжен да направи откуп (фидйе). Но непосредствено след отминаването на определената нужда той трябва да престане с извършването на забраненото нещо по време на ихрам.

Въпрос 160: Какви са всеобхватните ползи на хаджа?

Всеобхватните ползи на хаджа са много, от тях са:

- 1- Събирането на мюсюлмани от всички страни по света на едно място, залагането на обич и любов между тях и опознаването по между им.
- 2- Изявяване на единството на мюсюлманите и показването, че те са една общност. Те се събират на едно място в едно и също време, с едни и същи дрехи. Няма разлика между бедния и богатия, между арабина и чужденеца, между светлокожия и тъмнокожия.
- 3- Напомняне за отвъдното и заставането на всички раби пред Аллах на Съдния Ден.

**СПЛУКАТА Е ЕДИНСТВЕНО ОТ АЛЛАХ!
И НЕКА САЛЯТУ СЕЛЯМА ДА БЪДАТ НАД НАШИЯ ПЕЙГАМБЕР МУХАММЕД!**

¹⁰⁴ Жената в ихрам покрива лицето си (намятайки плат през главата), когато около нея има чужди мъже, а когато няма тя го открива.

СЪДЪРЖАНИЕ

Представяне на многоуважавания главен мюфтия на кралство Саудитска Арабия
Абдул- Азиз Али Шейх.....

Представяне на многоуважавания шейх д-р Салих ибн Феузан Ел- Феузан...

Увод на писателя....

ГЛАВА ПЪРВА

ТРИТЕ ОСНОВИ

Въпрос 1: Кои са трите въпроса, които трябва да се знаят от всеки мюсюлманин и всяка мюсюлманка?

Въпрос 2: Кой е твоят Господар и какво е доказателството?

Въпрос 3: Как опозна своя Господар? Какво е доказателството?

Въпрос 4: Коя е твоята религия?

Въпрос 5: Кои са степените на религията?

Въпрос 6: Кой е твоят пейгамбер (пророк) и какво е доказателството за него?

ГЛАВА ВТОРА

ОСНОВИТЕ (СТЪЛБОВЕТЕ) НА ИСЛЯМА И ЗНАЧЕНИЕТО НА ДВЕТЕ ЗАСВИДЕТЕЛСТВАНИЯ

Въпрос 7: Кои са основите на Исляма?

Въпрос 8: Какво означава засвидетелстването, че няма друг бог освен Аллах? И кПЕ е доказателството за него?

Въпрос 9: Кои са основите на засвидетелстването, че няма друг бог, освен Аллах? И кое е доказателството за тях?

Въпрос 10: Какви са условията на „ля иляхе илляллах“:

Въпрос 11: Какво изисква засвидетелстването, че няма друг бог, освен Аллах?

Въпрос 12: Какво означава засвидетелстването, че Мухаммед и пратеник на Аллах? И кое е доказателството за него?

Въпрос 13: Какво изисква засвидетелстването, че Мухаммед е пратеник на Аллах?

ГЛАВА ТРЕТА

ОСНОВИТЕ НА ВЯРАТА И ПЛОДОВЕТЕ ѝ

Въпрос 14: Кои са основите на вярата?

Въпрос 15: Какво означава: „Вярва във Всевишния Аллах.“?

Въпрос 16: Какви са плодовете на вярата във Всевишния Аллах?

Въпрос 17: Какво означава: Вярата в меляйкетата?

Въпрос 18: Какви са плодовете на вярата в меляйкетата?

Въпрос 19: Какво означава вярата в Книгите?

Въпрос 20: Какви са плодовете на вярата в книгите?

Въпрос 21: Какво означава вярата в пратениците?

Въпрос 22: Какви са плодовете от вярата в пратениците:

Въпрос 23: Какво означава вярата в Сетния ден?

Въпрос 24: Кой са плодовете на вярата в Сетния ден?

Въпрос 25: Какво означава вярата с Съдбата с доброто и лошото в нея?

Въпрос 26: Какви са плодовете на вярата в съдбата с доброто и лошото в нея?

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

Ихсана и плодовете му

Въпрос 27: Какво означава ихсан?

Въпрос 28: Кой са степените на ихсана?

Въпрос 29: Какви са плодовете на ихсана?

ГЛАВА ПЕТА

ЕДИНОБОЖИЕТО (ТЕУХИД) И ПРЕВЪЗХИДСТВАТА МУ

Въпрос 30: Кой са видовете единобожие?

Въпрос 31: Какво означава единобожие в господството на Аллах?

Въпрос 32: Достатъчно ли е да е налице само единобожието в господството на Аллах за приемане на Исляма?

Въпрос 33: Каква е важността на единобожието в господството на Аллах?

Въпрос 34: Какво означава единобожие в божествеността на Аллах?

Въпрос 35: Каква е важността на единобожието в божествеността на Аллах?

Въпрос 36: Какво означава единобожие в имената и качествата на Аллах?

Въпрос 37: Какъв е метода, които следват ехлю суннет уе ел- джемат по отношение на имената и качествата на Аллах?

Въпрос 39: Какви са превъзходствата на единобожието:

ГЛАВА ШЕСТА

ВЕРООТСТЪПНИЧЕСТВО

Въпрос 40: Какво означава вероотстъпничество? И какво е доказателството за него?

Въпрос 41: Кои са видовете вероотстъпничество?

Въпрос 42: Какви са примерите за вероотстъпничеството чрез думи?

Въпрос 43: Какви са примерите за вероотстъпничеството чрез дела?

Въпрос 44: Какви са примерите за вероотстъпничеството чрез вярвания?

Въпрос 45: Какви са примерите за вероотстъпничеството чрез съмнения?

Въпрос 46: Какви са примерите за вероотстъпничеството чрез изоставяне?

ГЛАВА СЕДМА СЪДРУЖАВАНЕТО В ИБАДЕТА

Въпрос 47: Какво означава съдружаване в ибадета (служенето на Аллах, богослуженията)? И какви са видовете му?

Въпрос 48: Какво е голям ширк?

Въпрос 49: Кои са част от примерите за голям ширк?

Въпрос 50: Какви са лошите последици от големи ширк?

Въпрос 51: Какви са причините за изпадане в голям ширк?

Въпрос 52: Какво е малък ширк?

Въпрос 53: Какви са видовете малък ширк?

Въпрос 54: Какви са разликите между големия ширк и малкия ширк?

ГЛАВА ОСМА ЛИЦЕМЕРИЕ

Въпрос 55: Какво означава лицемерието (нифак)? Какви видове е то?

Въпрос 56: Какво представлява лицемерието в убежденията?

Въпрос 57: Какви са видовете на лицемерието в убежденията:

Въпрос 58: Какво представлява лицемерието в делата?

Въпрос 59: Какви са разликите между лицемерието в убежденията и лицемерието в делата?

ГЛАВА ДЕВЕТА ИБАДЕТА Е УЗАКОНЕН А НОВОВЪВЕДЕНИЯТА СА ЗАБРАНЕНИ

Въпрос 60: Защо Всевишният Аллах ни е сътворил? И какво е доказателството?

Въпрос 61: Какво означава ибадет?

Въпрос 62: Какви са условията, за да бъде приет ибадета?

Въпрос 63: Какво означава искреност към Всевишния Аллах?

Въпрос 64: Какво е доказателството, че искреността към Всевишния Аллах е задължителна?

Въпрос 65: Какво означава да се следва Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/?

Въпрос 66: Какво е доказателството, че е задължително да се следва примера на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/?

Въпрос 67: Какво означава нововъведение (бид'ат) в религията?

Въпрос 68: Какво е постановлението за нововъведението в религията? И какво е доказателството?

Въпрос 69: Какви са видовете нововъведения в Исляма?

Въпрос 70: Може ли да споменеш няколко примера за нововъведенията в религията?

Въпрос 71: Какви са причините за попадане в нововъведенията?

ГЛАВА ДЕСЕТА **КРАТКО ПОЯСНЕНИЕ НА УБЕЖДЕНИЕТО НА ЕХЛЮ** **ЕС- СУННЕТ УЕ ЕЛ- ДЖЕМАТ**

Въпрос 72: Коя е групата, която ще се спаси от огъня на джехеннем, от всички групи причисляващи се към Исляма?

Въпрос 73: Кои са хората наречени: „ехлю ес- суннет уе ел- джемаат“?

Въпрос 74: Каква е причината да се наричат: „ехлю ес- суннет уе ел- джемаат“?

Въпрос 75: Каква е причината да се наричат „селефии“?

Въпрос: 76: Какво е доказателството , че ехлю ес- суннет уе ел- джемаат ще бъдат спасената група на Съдния ден?

Въпрос 77: Какво е вярването на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на двете качества на Аллах: Ел- Улюу (الْعُلُوُّ – върховенство, извисеност)¹⁰⁵ и Ел- Истиуа (الْإِسْتِوَاءُ - въздигане)?

Въпрос 78: Кое е доказателството от Свещения Коран, което потвърждава качеството на Аллах ел- улюу?

Въпрос 79: Кое е доказателството от суннета, което потвърждава качеството ел- улюу?

Въпрос 80: Кое е доказателството, което потвърждава качеството на Аллах ел- истиуа?

Въпрос 81: Какво означава ел- истиуа?

Въпрос 82: Какво е вярването при ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на Свещения Коран?

¹⁰⁵ Т.е., че Аллах е най всички и всичко, Той е превисоко и е извисен на всички и всичко.

Въпрос 83: Какво е доказателството, че Свещения Коран е думите/словата на Всевишния Аллах?

Въпрос 84: Какво е доказателството, че Свещения Коран е низпослан и не е сътворен?

Въпрос 85: Какво е убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на виждането на Всевишния Аллах?

Въпрос 86: Какво е доказателството, че вярващите ще видят Господаря си в Отдъдния свят?

Въпрос 87: Какво е убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на вярата?

Въпрос 88: Какво е доказателството, че изричането с езика и делата са от вярата?

Въпрос 89: Какво е доказателството, че вярата се засилва и отслабва?

Въпрос 90: Какво е убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на извършилия голям грях? Може ли да споменете доказателство?

Въпрос 91: Какво е становището за това да се обвинява вярващ човек в неверие? Може ли да споменете доказателство?

Въпрос 92: Каква е позицията на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на изпитанието, наказанието и блаженството в гроба?

Въпрос 93: Какво е убеждението при ехлю ес- суннет уе ел- джемаат за придържането към джемата (колектива следващ суннета). Може ли да споменете доказателство?

Въпрос 94: Какво е убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на покорството на дарените с власт (управляващите и заемащите отговорност лица) и какви са доказателствата?

Въпрос 95: Какво е убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на сахабите (сподвижниците на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/?

Въпрос 96: Какво е убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джемаат по отношение на ехли ел- бейт¹⁰⁶ (хората на дома) на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/?

¹⁰⁶ Това е рода на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, хората, на които е харам (забранена) садаката. Те са рода на Али, рода на Джеафер, рода на Акил, рода на Аббас, племето Бену Харис ибн Абдул- Мутталиб, съпругите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ и дъщерите му.

Въпрос 97: Какво е убеждението на ехл ес- суннет уе ел- джемат по отношение на ел- уеляя¹⁰⁷ и ел- бераа¹⁰⁸?

Въпрос 98: Какво е убеждението на ехлю ес- суннет уе ел- джемат по отношение на Иса (Исус) /алейхисселям/?

Въпрос 99: Каква е позицията на ехлю ес- суннет уе ел- джемат по отношение на останалите религии, в частност християнството и юдаизма?

Въпрос 100: Какво е доказателството от Свещения Коран, че Исляма е единствената истинска (правилна) религия, и че всички други религии са фалшиви и погрешни?

Въпрос 101: Какво е доказателството от суннета, че е задължение да се вярва в Пратеника Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/ и онова, с което е изпратен?

Въпрос 102: Каква е позицията на ехлю ес- суннет уе ел- джемат по отношение на религиозните текстове от Корана и суннета и какво е доказателството?

Въпрос 103: Каква е позицията на ехлю ес- суннет уе ел- джемат по отношение на джихада (борбата) по пътя на Аллах? Каква е целта от него? Какви са условията за него?

Въпрос 104: Каква е позицията на ехлю ес- суннет уе ел- джемат за действията на терористични организации, които се именуват като „джихад“?

ГЛАВА ЕДИНАДЕСЕТА

АБДЕСТ (ЕЛ- УДУ) И ГУСЛ

Въпрос 105: Какво означава абдест (ел- уду)?

Въпрос 106: Какво е доказателството доказващо задължителния характер на абдеста?

Въпрос 107: Какви са условията на абдеста?

Въпрос 108: Какви са фардовете (задължителните неща) на абдеста?

Въпрос 109: Какъв е начина на извършване на абдест?

Въпрос 110: Кой са нещата, които анулират абдеста?

Въпрос 111: Какво означава гусл?

Въпрос 112: Кой са нещата, които правят извършването на гусл да бъде задължително?

Въпрос 113: Какво е доказателството, че трябва да се извърши гусл при наличието на едно от трите неща, правещи го задължителен?

Въпрос 114: Какъв е начина на извършване на гусл?

¹⁰⁷ Ел- Уеляя- приемане на даден човек за близък според повелите на Аллах.

¹⁰⁸ Ел- берра- оневиняването и отдръпването от даден човек, изразявайки несъгласие и неприемственост.

Въпрос 115: Какви са всеобхватните ползи от абдеста и гусуля?

ГЛАВА ДВНАДЕСЕТА

НАМАЗ (ЕС- САЛЯ)

Въпрос 116: Какво означава ес- саля (намаз)?

Въпрос 117: Кои са задължителните молитви ес- саля (намази) за всеки мюсюлманин и всяка мюсюлманка?

Въпрос 118: Какво е доказателството, че изпълнението на намаза е задължително?

Въпрос 119: Какво е становището за изоставянето на намаза (,които е задължителен) и какво е доказателството за него?

Въпрос 120: Какви са условията, на които човек трябва да отговаря преди да започне да изпълнява намаз?

Въпрос 121: Какви са еркияните (основните, задължителните неща) на намаза (т.е. по време на намаза)?

Въпрос 122: Каква е важноста на сура „Ел- Фатиха“?

Въпрос 123: Кои са нещата, които са уаджиб (задължителни) по време на изпълнението на намаза?

Въпрос 124: Какво всъщност представлява първото засвидетелстване?

Въпрос 125: Кога се извършва първото засвидетелстване?

Въпрос 126: Какво всъщност представлява последното засвидетелстване?

Въпрос 127: Кога се извършва последното засвидетелстване?

Въпрос 128: Какви са суннетите на намаза?

Въпрос 129: Каква е разликата между еркияните, уаджибите и суннетите на намаза?

Въпрос 130: Как се изпълнява намаза?

Въпрос 131: Кои са нещата, които анулират намаза?

Въпрос 132: Какви са всеобхватните ползи на намаза?

ГЛАВА ТРИНАДЕСЕТА

ЗЕКЯТ

Въпрос 133: Какво означава зекят?

Въпрос 134: Какво е доказателството, че зекята е задължителен?

Въпрос 135: Какво е имуществото, за което е задължение да се дава зекят?

Въпрос 136: Какви са условията, за да бъде зекята задължителен?

Въпрос 137: На кой се полага да му се даде зекята?

Въпрос 138: Какви са всеобхватните ползи на зекята?

ГЛАВА ЧЕТИРИНАДЕСЕТА

ГОВЕЕНЕ

Въпрос 139: Какво означава говеене (саум)?

Въпрос 140: Какво е доказателството, че е задължение да се говее през месец Рамадан?

Въпрос 141: Каква е мъдростта от озаконяването на говеенето?

Въпрос 142: Кои са условията, при които говеенето става задължително?

Въпрос 143: Кои са основателните неща, които позволяват на човек да не говее или да разговее през ден от дните на месец Рамадан?

Въпрос 144: Кои са нещата, които анулират говеенето?

Въпрос 145: При кои случаи анулиращите неща говеенето са причина говеещия да разговее?

Въпрос 146: Кои са нещата, които не развалят говеенето на говеещия?

Въпрос 147: Кои са желателните неща (суннетите) на говеенето?

Въпрос 148: Какви са всеобхватните ползи на говеенето?

ГЛАВА ПЕТНАДЕСЕТА

ХАДЖ

Въпрос 149: Какво означава хадж?

Въпрос 150: Какво е доказателството, че хаджа е задължителен?

Въпрос 151: Кои са условията, при които хаджа става задължителен?

Въпрос 152: Какви са видовете хадж?

Въпрос 153: Какво е описанието на хаджа?

Въпрос 154: Кои са основите на хаджа?

Въпрос 155: Кои са задължителните неща (уаджибите) на хаджа?

Въпрос 156: Кои са суннетите на хаджа?

Въпрос 157: Каква е разликата между основите (еркян), задължителните неща (уаджиб) и суннетите на хаджа?

Въпрос 158: Кои са нещата наречени „мехзурат ел- ихрам“ за хаджията и умраджията?

Въпрос 160: Какви са всеобхватните ползи на хаджа?